

जातक बाखँ

धम्मवती

जातक वाचँ

सम्पादिका व अनुवादिका

धर्मवती

प्रकाशक

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

धर्मकीर्ति किंहार

भीषः, नवल होल

प्रकाशक :

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

धर्मकीर्ति विहार

धीघः नगल टोल ।

बुद्ध संवत् २५२०
नेपाल संवत् १०९७

Dhamma.Digital

गुरुक :

शाक्य प्रेस,

धामबहाल, काठमाडौं, नेपाल ।

धर्मदान

दान मध्ये धर्मदान तःधं धका भगवान्
बुद्धं धया बिज्यागु खँ व माँ-अबुपिन्तत्यासा
पुलेत नं धर्म याय् मा धया तगु खँ धर्मकीर्ति
विहारे वना न्यना तयागु जुया दिवंगत माँ
पुण्यशोभा तुलाधरया पुण्य स्मृतिस थव
जातक बाखँ धयागु सफू छापे याय् त चन्दा
विया धर्मदान याना चवना ।

मैत्रीरत्न तुलाधर
आशादेवी तुलाधर
असन, धालासिक्व

पुष्पशोभा तुलाधर

जन्म - १।६।१९५४ नवमि

मृत्यु - २३।५।२०३७ पञ्चमि

Downloaded from <http://dhamma.digital>

जिगु खँ

थ रसफूया नां जातक बाखें तया बिया । छायधासा जातक अथं
 कथाय् चवंगु बांलागु लयया प्पयु न्यापु बाखें छापे यायगु मती तया ।
 धर्मकीर्ति विहारे लच्छया न्याक बुद्धपूजा ज्वाबले लाला बले कोलाकं
 याना जातक बाखें कना च्वनागु निदं मयात । बुद्धपूजाय् भाग का
 वइपि उपासक उपासिकापिनिगु इच्छा खः भति भति यानासां जातक
 बाखें सफूया रूपे छापे याय् दुसा ज्याय् खेले दै । बाखें छक न्यन लिपा
 लोमना वन फुत । सफू छापे जूसा इले बिले स्वया लुमंका ते दै ।

धात्यें नं ह्याइपुक उपदेश व बौद्ध शिक्षा सेकेगु इच्छा दुसा, नैतिक
 सुधारया आशा दुसा, केकुंगु नुगः चककंकेगु जूसा जातक बाखें स्वे माः
 बा न्यने माः । जातक बाखने प्राचीन चालचलन, थितिरोति, इतिहासया
 खें यववं दु । मुख्य खें नैतिकता अथवा सदाचार ज्वीगु शिक्षा जातक
 बाखने यववं दु । गुलिस्यां बुद्धया पूर्वजन्म सम्बन्धी जक लुमंका च्वनी,
 गुलिस्या आत्मा दु धयागु कया जातक बाखें स्वया च्वनी । थुगुपत्ति खें
 महत्वपूर्णगु बा उस्त खेले दुगु खें मछु । बोधिसत्त्वया चरित्र गुलित बाँझा,
 परोपकारया विचार गुलित पवका, बोधिसत्त्वया मन गुलित बःला थुपि
 हे जातक बाखनं बिया चवंगु नैतिक शिक्षा खः ।

उछुनुतिनि श्रीलकाया पियदस्ति भःते नं बाखें कना धया विज्यात

लंकरया मनूत सभ्य जुया च्वंगु व शीलंका उन्नति जुया च्वंगु मी-बौपिसं
थः मस्तेत मधां निसे जातक बाखे कना बानि भिका तैगुलि छः ।

गुलिखे न्हापा पूज्य अमृतानन्द भन्ते न जातक माला भाग-१, जातक
माला भाग-२ अतीत जातक कथा संग्रह च्वया बिज्यागु धर्मोदय सभां
प्रकाशित याना तगु छः । व नं अप्राप्य ज्वी धुंकल । द्वितीय संस्करण
यशोधरा विद्यालयया प्रधान अध्यापिका माधवीं प्रकाशित याना बिल ।
अमृतानन्द भन्ते नं हे बौद्ध कहानी धका मेगु नं जातक बाखेत च्वया
बिज्यागु दु । व नं धर्मोदयं प्रकाशित याना तगु दु ।

आ थुगु जातक बाखे वर्तमान व अतीत कथा नितां तया प्यु न्यापु
बाखेया संग्रह भावार्थ अनुवाद याना च्वया ।

थुगु सफूती भाषा संशोधन शद्ये अश्वघोष भन्ते नं याना बिज्यात ।
प्रूफ नं स्वया बिज्यागुलि वसपोलयात ध्ययवाद दु ।

सफू पिकायत आधिक सहायता विया गुहाली याना उत्साह बढे
याना दीम्ह मैत्रीरत्न तुलाधरया प्रति कृतज्ञता ज्ञापन याना ।

प्रूफ विहारे अंक हया सफू बांलाक छापे याना ब्यूगुलि शाक्य प्रेस नं
धर्मवादया पात्र जू ।

धर्मकोटि विहार

७ पुस २०३३

-धर्मस्मवली

थृकी थव थव जातक दुः

राजोवाद जातक	१
सूकर जातक	६
अलीन चित्त जातक	१०
विनिलक जातक	१८
मणिचोर जातक	२१
महापिङ्गल जातक	२५
गामणि चन्द जातक	२९
अद्भन्तर जातक	४८

Digitized by
Digitized by

C	संवाद विषय
F	प्राप्ति विषय
S	प्राप्ति विषय
H	प्राप्ति विषय
G	प्राप्ति विषय
K	प्राप्ति विषय
J	प्राप्ति विषय
I	प्राप्ति विषय

राजोवाद जातक

न्यायपूर्वक राज्य याना नं जनताया छुं चित्त बुझे मज्जूगु
दुला धका भेष बदले याना थःगु दोष माः वंगु बाखँ खः ।

भगवान् बुद्ध जेतवन् विहारे विज्याना च्वंबले कोसल
जुजु वसपोलयाथाय् वया वन्दना याना अन्याय जुया च्वंगु छगु
ल्वापुयात् न्यायपूर्वक छिने याना वयागु खँ कना च्वंगु वारे बुद्ध
कना विज्यागु बाखँ खः ।

बुद्ध धया विज्यात—महाराज ! छि बुद्ध थेंज्याम्हसिगु
उपदेश न्यना न्यायपूर्वक मुद्दा छिने यागु छुं आशचर्यंगु खँ मखु ।
ह्लापा ह्लापा बुद्ध मखुम्ह छम्ह सज्जनया उपदेश न्यना हे नं
दशराज धर्मपूर्वकं जुजुपिसं न्याये च्वना राज्य याना वंगु खँ
कना विज्यात ।

गुकञ्चं राज्य याना वन धयागु खँ सीक्य मास्ते वया
विस्तारपूर्वकं कना विज्याहुँ धका प्रार्थना याःगुलि भगवान् बुद्ध
थव राजोवाद जातक बाखँ कना विज्यागु खः ।

ह्लापा ह्लापा वाराणसी देशे ब्रह्मदत्त जुजुं राज्य याना
च्वंगु बखते बोधिसत्त्व वहे जुजुया बडा महारानीया गर्भे बास
च्वना छिला देवं याउंक माँया गर्भे मुक्त जुल । व कुमारयात
नां छुइगु दिने ब्रह्मदत्त कुमार धका नां छुना बिल ।

व ब्रह्मदत्त कुमार छीसिनसें तःधिक जुया किञ्चुदैं उमेर
दुबले तक्षशिलाय् दिसा पा मोक्ष गुरुयाथाय् वना फुक्क शिल्प
विद्यां पारंगत जुइक सेका लिहाँ वया अबु परलोक वनेवं
राज्याभिषेक याना न्याय पूर्वकं राज्य चले याना च्वन ।

न्यायपूर्वकं धयागु- १) इच्छाया वशे मवंसे, २) क्रोधया
वशे मवंसे, ३) भयया वसे मवंसे, ४) अज्ञानया वशे मवंसे
न्यायपूर्वकं राज्य याना च्वन ।

थुकथं जुजुं धार्मिकपूर्वकं राज्य सञ्चालन याना च्वंगु बखते
मन्त्रीमण्डलं नं धार्मिकपूर्वकं राज्यया ज्या याना च्वन । फुक्क
थासे नं न्यायपूर्वकं राजकाज चले याना च्वंगुर्लि छ्लकपट
याइपि सुं हे मन्त । अथे छ्लकपट याइपि मदुगुर्लि न्यायालये
(अहुय्) वइपि सुं हे मन्त । (छलाहा मदु बले अहुय् छु
या वनेगु ?) अहुय् व न्यायालये छुं ज्या मदया हाकिमते व
बकिलते हिंच्छ सुंक भुंजि जक ख्याना छ्वैं वनीगु जुया अहु
फुकं बन्द याय् माला वन ।

छन्हु जुजुया मती वल- थौं जि धार्मिकपूर्वकं राज्य याना-
मुर्लि सकल जनतात भिना वल, लुच्चा तथा थकात मन्त ।
क्षला जुया नालिस तया क्षगडा याना च्वनीपि हे मन्त ।
उपद्रव मन्त । न्यायालयया खापा हे चाय्के म्वाल । एन
जिगु पाखें मेगु छुं याय् मागु दनि ला ? गल्ति छुं दनि ला ?
थःगु गल्ति मालेया लागी देशे चाह्यु वनेगु मती तल । थःगु
गल्ति छुं ल्यं दुसा व दोष मदेका छ्वय् धयागु मनंतुना भेष
बदले याना रथे च्वना दरखारं पिहाँ वना देशे उखें थुखें चाचा-

हुला मनूत मुना च्वथाय् खँ न्यं जुल । थःगु दरबारे व
देश भरे थःगु दोषया खँ ह्लाना च्वंपि माले मफया थःगु
देशया सीमानाय् थ्यंक वना नं असन्तुष्टिपि जनतात मखना
थःगु बारे छुं दोषया खँ न्यने मदया लिहाँ वया च्वंवले छथाय्
लें मल्लिक धयाम्ह कोसल जुजु नं न्यायपूर्वकं राज्य चले
याना थःगु दोष छु छु दु धयागु सीकेत थःगु देशया गाँ गामे
वना नं छुं न्यने मदया देशया सीमां पिने थ्यंक वन । जुजुषि
निम्हं रथे च्वना उखे छम्ह थुखे छम्ह धवद्दुक नापलात ।
व लँ धासा चिकिब्यागु जुया च्वन । निगू रथ थथःगु लँ
ज्वना वने मद्धिगु जुया च्वन ।

अले कोसल जुजुया सारथि वाराणसी जुजुया सारथि
(ड्राइवर) यात धाल- छंगु रथ लित यंकि ।

अले व सारथि (ड्राइवर) धाल- भो मित्र ! थुगु रथे
वाराणसी देशया मालिक ब्रह्मदत्त जुजु दु । उंकि छंगु रथ हे
लित यंकि ।

अनं लिपा मेम्ह सारथि धाल- भो मित्र ! जिगु रथे नं
कोसल राजा दु । उंकि छंगु रथ हे लित यंकि । थथे न्यना
वाराणसि जुजुया सारथि मती तल- उखे च्वंम्ह नं थुखे च्वंम्ह
नं निम्हं जुजु । अथे जूसा थकालिम्ह जुजुयात लँ तोता बी
मा: धका आयु गुलि धका न्यना स्वःवले निम्हं बरावर ।
धन सम्पत्ति, जाति, विद्वत्ता, सैनिक फुकेसनं समान जूगु खना
अथे हे राज्य तःधं चीधं धयागु मदु बरावर । आश्र्वय जुल ।

आ शील गुणं च्वेलाम्हेसित लँ तोता बी मा: धका

मती तया वाराणसी सारथि कोसल राजाया सारथियाके न्यन-
छिमि जुजुया छु छु गुण दु ? अथवा छिमि जुजुया सहन-
शीलता व चालचलन गथे च्चं ?

कोसल जुजुया सारथि धाल - खः जिमि जुजुया पह
हारांपिन्त हारां जुया त्याकीम्ह, ज्ञानिपिन्त ज्ञानि जुया त्याकीम्ह,
भिपिन्त भि जुया त्याकीम्ह, मधिपिन्त मध्भि जुया त्याकीम्ह
खः थुजोगु गुणं युक्तम्ह जिमि जुजुयात लं तोता ब्यु ।

बाराणसी जुजुया सारथि धाल - छं धागु आम ला सहन-
शीलता गुण हे मखुनि । आम हे छिमि जुजुया गुण खःसा
अवगुण छु ले ?

थुलि धाय्वं कोशल जुजुया सारथि धाल - ध्व जिमि
जुजुया गुण मखुसा छिमि जुजुया गुण छु ले ?

वाराणसी जुजुया सारथि थः जुजुया वयान याना गुण
खँ कना थथे धाल-

भो पासा ! जिमि जुजु तँकालियात सहयाना त्याकीम्ह ।
मधिपिन्त भि जुया त्याकीम्ह । कंजूस व मतिकुरातेत त्याग
याना क्यनीम्ह । मखुगु खँ ह्लाइम्हेसित सत्यवादी जुया बीम्ह
खः ।

थुलि खँ न्यनेवं कोशल जुजु व सारथि रथं कुहाँ वया
लं तोता बी माः धका रथ लित यंकल । तब्यागु लं ध्यंसेलि
छखेचिला बिल ।

वाराणसी जुजुं कोशल जुजुयात सहनशीलता धयागु तःधंगु

गुण खः । थव गुणं युक्त जूसा शान्तगु जीवन हने फैग
उपदेश विया थःथःगु देशे लिहाँ वन ।

थुपि निम्हं जुजुपि न्यायपूर्वकं राज्य चले याना वःपि खः
धका भगवान् बुद्धं वाखँ कना विज्यात ।

सूकर जातक

छम्ह छुं मस्यूम्ह बुढाम्ह भिक्षुयात फाँ थें धका बुद्धं धया
बिज्यागु बाखेँ ।

गौतम बुद्ध श्रावस्ती जेतवन विहारे बिज्याना च्वंगु अव-
स्थाय् च्व प्वः मदुम्ह छम्ह बुढाम्ह भिक्षुया कारणं कना बिज्यागु
खः ।

छन्हु भगवान बुद्धं बहनी गन्धकुटी विहार त्वाथले फेतुना
बिज्याना भिक्षुपिन्त उपदेश बिया वसपोल गन्धकुटी (थःगु
कोथाय्) दुहाँ बिज्यात ।

सारिपुत्र भन्ते नं वसपोल बुद्ध यात वन्दना याना थःगु
कोथाय् बिज्यात । मोगगल्लायन भन्ते कोथाय् बिज्याना फलख
आराम कया सारिपुत्र भन्ते याथाय् वना अनेक प्रकार या धर्मया
प्रश्नन्यन । सारिपुत्र भन्ते नं आकाशे चन्द्रमा थिना च्वं थें
मोगगल्लायन भन्ते नं न्यंगु तक प्रश्नया उत्तर बिया बिज्यात ।
मेरि भिक्षु-भिक्षुणी, उपासक, उपासिका पिनि लेले तातां
धर्मशाकच्छा न्यना च्वन ।

अबले छम्ह छुं हे सेका सीका मतम्ह बुढाम्ह भिक्षु छम्ह-
सिया मती वन-आ जि नं सारिपुत्र भन्ते याके प्रश्न न्यने माल ।
अले दातापिसं जित नं पण्डित (विद्वान) म्ह भिक्षु धका माने

याइ ध्याथें आशा याना प्यंगु परिषद दुगु सभाय् दना च्व प्वः
मदेक सारिपुत्र भन्तेयाके प्रश्न न्यन— तुलेगु बारे, फेनेगु बारे,
निग्रहया बारे, प्रग्रहया वारे इत्यादि बारे थःगु विचार ध्या
बिज्याहुँ । (थुपि शब्दत अर्थं छुं मदु शब्द समूह जक खः)

अले सारिपुत्र भन्ते नं वयागु प्रश्न न्यना विचा याना
बिज्यात— थव भिक्षु गज्योम्ह मूर्ख ! इच्छा व लोभया वशे वना
च्वंम्ह खः छुं स स्यौगु मखु । वसपोलं व भिक्षुयात छुं मधासे
सुमुक पंखा कवे तया आसनं दना थःगु कोथाय् बिज्यात । (बाखँ
कने बले ल्हाती पंखा दइगु जुया च्वन) मोगल्लायन भन्तेनं
दना कोथाय् दुहाँ बिज्यात ।

मनूते गुलि न्ह्याइपुक वसपोलपिनि छलफल जुया च्वंगु
न्यना च्वंगु ला वख्वा थव ख्वा मदुम्ह बुढाम्ह भिक्षु छम्हसें याना
न्यने मखन धका तँ पिहाँ वल । अले सकसिनं थव भिक्षु यात
जवं लिना यंक्य नु थवं याना धर्मशाक्च्छा न्यने मखन धका
लिना यंकल । व बुढाम्ह भिक्षु विस्युं ववं अन वने थन वने
मदया चःबि गाले कवब्वा वन । नवोगुर्लि सकलें न्हाय् प्वा तिना
घचाया भगवान बुद्ध याथाय् वन ।

भगवान बुद्धं न्यना बिज्यात— छाय् थव वित्यामे सकलें
थन वयागु ?

उपासक उपासिका पिस जूगु खँ फुकं कन । भगवान बुद्धं
ध्या बिज्यात— मूर्खं बुद्धि जुल धायवं थथे खिगाले कुतुं वने
माले यो । न्हापा नं थव बुढाम्ह भिक्षु थें जाम्ह मूर्खम्ह फाँछम्हे-

सिनं खिगाले कव ब्वाना फोहर ज्वीका च्वने माल धया
बिज्यात ।

उपासक पिसं न्हापाया बाखँ न्यनेगु इच्छा प्रकट यागुलि
अतीत कथा कना बिज्यात ।

न्हापा वाराणसी देशे ब्रह्मदत्त जुजुं राज्य याना च्वंबले
बोधिसत्त्व सिंह जुया च्वन । बोधिसत्त्व हिमालय पहाडया गुफाय्
च्वंच्वन । अन छगू तःधंगु पुखू दु । अनं लिक्कसं फात छगू
बथान नं च्वना च्वन । अन हे क्रष्टीपि नं च्वना च्वंगु दु । छन्हु
सिंह नसा माला नया वया लः त्वने प्या चाया व पुखुली वना
लः त्वना थाहाँ वो बले छम्ह तधिकम्ह फाँ छम्ह नं लः त्वं
वल । अले व सिंहं मती तल व फाँ जित खन कि लः त्वं
मवइ वयात थौं मनसे मेबले ने धयागु मती तया मखं पह याना
ग्याम्ह थें कवछुना वन ।

अथे सिंह कवछुना वंगु खनेवं फाँया मती खः सिंह जि खना
ग्याना कवछुना बिस्युं वन । अले व फाँ सिंह यात धाल-

हे सिंह छ नं प्यपां चूम्ह । जि नं प्यपां चूम्ह खः । जि
खना छ छाय् ग्याय् मागु, सुला छाय् बिस्युं वनागु ?

सिंहं फाँया खँ न्यना मती तल थौं नकतिनि नसा नया
प्वा जाया च्वन लिपा मेपि नं नेगु मती तया फाँ यात धाल-

छ नाप थौं ल्वाय् मखु, थन सुं साछि नं मदु । थर्नि न्हेनु
त्वालं थ्व हे थासे ल्वाय्त छ वा धया सरासर वन । फाँ नं खूब
तःधं जुया पासार्पिथाय् वना थर्नि न्हेनु त्वालं सिंह नाप ल्वाय्गु
जुल धका जूगु खँ फुकं कन ।

थ्व खँ न्यनेवं मेर्पि फुकक फाँ तसें धाल— आ धासा फुतका !
गज्योम्ह मूर्ख छ सिंह नाप नं क्षीर्पि ल्वाय् फै ला ? सिंहं
क्षीर्पि सकसितं नेगु ग्वसा ग्वल का ! उलि नं मस्यूम्ह। शङु
शक्ति थुलि दु धका मस्यू मेस्या सिंह नाप ल्वाय्गु खँ ल्हाइ ।

थथिति पिनिगु खँ न्यनेवं व फाँ ग्याना धाल— आ छु
यायगु ले ? ल्वायगु वचन विया वे धुन । वचे ज्वीगु उपाय
छु दु ?

अले मेर्पि फाँ तसें वयात बुद्धि विल । अथे जूसा छ न्हेनु
तक क्रषिर्पि छारा च्वनी थाय् गाले बुत्तु बुला म्ह गंका न्हेनु
दु खुनु सीतं म्ह प्याका सिंह वइ थाय् फेया धार पाखे च्वना
च्वं । सिंह धयार्पि फोहर ज्वीगु मयो । नवोगु खना साप
ग्या । अले नवोगुलि सिंह छ नाप ल्वाइ मखु छ हे त्यात धका
तोता थकी ।

वं गथे पासापिसं धाल अथे हे यात । न्हेनु दु खुनु ल्हापां
हे सिंह वइ पाखे दना च्वन । सिंह वया फाँया म्ह नतुना स्व:
बले नवोगु खना खिं बुला तगु सीका धाल—

हे फाँ ! छं साप ज्ञां देका वचे ज्वीगु उपाय ल्वीका
वल । यदि छं म्ह छम्हं खिं बुला मवोगु जूसा छन्त स्याना
नेगु खः । तरं छ मल मूत्रं बुत्तु बुला नवेका फोहर याना
वल । उक्ति छन्त म्हुतुं नेगु ला छु, तुर्ति तक नं थी मास्ते
मवो । छ ल्वाय् म्वाक त्याम्ह जुल । आ छ माथाय् हुं धया
सिंह नं थः माथाय् वना नसा माः वन ।

अलीन चित्त जातक

गौतम बुद्ध श्रावस्ती जेतवन विहारे विज्याना च्वंगु अवस्थाय छम्ह अल्सीम्ह, वीर्यहीनम्ह भिक्षुया कारणं थ्व जातक बाखँ कना विज्यागु खः ।

वसपोलं उत्साह हीनम्ह भिक्षुयात सःता आज्ञा जुया विज्यात- हे भिक्षु छं उत्साह तोता ला ? अल्सी जुया ला ?

भिक्षुं लिस विया धाल- सत्य खः ।

शास्तां धया विज्यात- छं ह्लापाः ह्लापा उत्साह याना लापाय् थें जाम्ह ह्याउ मचा यात फिनिगू योजन दुगु (४८ क्वे) वाराणसी देस त्याका विया उपकार यात । थौं छाय् छं दुःखं मुक्त ज्वीगु शासने प्रव्रजित जुया छाय् उत्साह हीन जुया च्वना ? शुलि धया ह्लापाया खँ न्ह्यथना विज्यात ।

ह्लापाः ह्लापा वाराणसी देशे ब्रह्म दत्त जुजुं राज्य याना विज्याना च्वंगु समये वाराणसीया लिककसं छगू सिकमितेगु गाँ दुगु जुया च्वन । अन न्यासःम्ह सिकमित च्वना च्वन । अपि सिकमित नदी लिसें द्वंगाय् च्वना थाहां वना च्वे जङ्गले वना सिमा पाला थां, नीना, धर्लि लुखाया चौकोस आदि छें यात मामागु सि फुककं अन जङ्गलेसं देका द्वंगाय् तया देशे ह्या धा धाम्ह सित धाधाथे च्वंक छें दना बीगु जुया

च्वन । थुकथं जङ्गले वना सिं कया अन जङ्गले हे च्वना छें
यात मामागु सामान देका देशे वया छें दना बिया ध्यबा
कमाय् याना जीवन हना च्वन ।

छन्हु जङ्गले इांमे पाल गवया सिं ज्या यायगु ज्यासःया
लिककसं छम्ह जङ्गली किसियात सिखोतं तुतिइ सुया सिर्वं
दुनेसं थाना च्वंगुलि तस्सकं ह्लि दाया वया गनं वने मफया
दुःख सिपा च्वन ।

अले व किसि मती तल । जि अर्थे सिना बनेगु स्वयाला
हुं सिकमी तेथाय् वना अमिगु पाखें छुं उपकार जूसा म्वाय्
दैला धयागु मती तया मफु मफु सिकमिते ज्या याना च्वंथाय्
ध्यंक वन ।

अले सिकमितसें दुःखीम्ह किसि खना माया व करुणा
वना किसिया लिकक वना स्व वन । किसिया साप वेदना
जुया च्वंगु खन । किसिया दुःख कष्ट खना माया व करुणा
वना किसिया तुती दुहाँ वना च्वंगु सिकवं लिकया वास
तया बिल । ह्लि पिकया बिल । किसिया धाः याकनं लना
वन । एनं किसिया थःगु थासे वनेगु मती मदु । वयामु
थासे वया कला व काय् छम्ह दु । अथे नं व किसि थःगु थासे
लिहाँ मवंसे अनसं च्वंच्वन । छाय् धासा सिकमि तसें याना
जिगु प्राण बचे जुल धयागु गुण लुमंका इमिगु सिं लह्यया
गुहाली बिया उपकार याना च्वन । मामागु तकक फुकक ज्या
याना बिया च्वन । अले वयात सिकमि तसें हे नका त्वंका लह्निना
ज्या कया च्वन ।

लिपा किसिया मती वन— आ जि बुहा जुल । ज्या बाँलाक
याय् मफत । यक्व बल दुम्ह आ जानीय बल व शक्ति दुम्ह
काय् यात थन हया थुपि उपकारक सिकमितेगु सेवा याके ।
जि जङ्गले याउंक च्वं वने धयागु मती तया थःगु थासे लिहाँ
वना थः काय् तुयूम्ह आजानि किसि यात जूगु खँ फुकं
कन । काय् यात समझे याक्य धुनेवं नापं व्वना सिकमि
तेथाय् यंका मागु ज्या फुकक स्यना विया काय् अनसं तोता
थः हाकनं जङ्गले वन ।

तुयुम्ह आजानीय किसि अबुयात प्राण बचे याना ब्यूगु
गुण लुमंका सिकमितसें धाधागु ज्या याना गुहाली बिया
च्वन । सिकमितसें नं व किसी यात याक काय् यात थें माने
याना बाँलाक नका त्वंका च्वन । व किसि ज्या दइबले मनं
खना ज्या याना बी ज्या मदैबले खुसी वना मोलहुया म्हित
वनीगु जुया च्वन । सिकमिते मस्ते नं किसिया स्वँ ज्वना
म्हितः वनीगु जुया च्वन । आजानी (भिंगु जाति) धयापि
किसि, सल, मनूतसें सुनानं लखे क्षारा पिसाब याइ मखुगु
जुया च्वन । उंकि व आजानी किसि नं खुसी गबले क्षारा-
पिसाब मयास्य नदीया सिथेसं मलमूत्र तोता तइगु जुया
च्वन । छन्हु च्वे जङ्गले तस्सकँ वावोगुलि खुसी वा वल ।
अले वं नदिया सिथे मङ्गल आजानी किसि क्षारा च्वना
तगु गंगु च्वीक यंका वाराणसी देशया घाटे छथाय् थाना
च्वन ।

छन्हु अन वाराणसी जुजुया किसितेत किसि मागः तसें

मोल्हुकेत नदी सिथे यंकल । किसित उखें थुखें नजक तुना
 खुसी कुहाँ मवंसे बिस्युं वनेत जक सन । अले किसि मागःनं
 किसिया वैद्ययात धावन । किसिया वैद्यं मती तल लखे
 आवश्य छुं विध्न दु ज्वीमाः धका मात्तु माला स्वः बले घाट
 या सिथे मंगल किसिया छारा खना थ्वीका काल किसित मोल्हु
 मवंगु कारण थव हे खः । मंगल किसिया गौरवं थथे जूगु खः
 धका सीका व मंगल किसिया छारा धम्प छगले तथा लः ल्वाक
 छ्याना संका किसिते म्हे बुत्तु बुला बिल । मंगल किसिया
 कि नुस्वाः वो । व खि बुला ब्यूबले इपि किसिनं बास वल ।
 अले किसित खुसी कवहाँ वना मोल्हु वन । थव खँ जुजुयात
 कना किसि मागः तसें धाल— महाराज ! व मंगल किसि माला
 थन हय् योग्य जू ।

थव खँ न्यना वाराणसीया जुजु थः हे डुंगाय् च्वना नदी
 लिसें थाहाँ वना सिकमित च्वंच्वंथाय् थ्यंक वन ।

तुयुम्ह मंगल किसि खुसी मोल्हुया च्वंमेस्यां जुजु सवारी
 जूगु खना याकनं याकनं सिकमी तेथाय् बना सुंक च्वंच्वन ।

सिकमीतसें जुजुयात स्वागत याना हया थःपिनिगु पाले
 फेतुका बिन्ति यात— महाराज ! सिया आवश्यक जूसा मनू छम्ह
 जक छोया हया विज्यासा मामागु सिं दरबारे थ्यंक ते हया
 बी । महाराज छाय् थन थ्यंक कष्ट सिया विज्यानागु ?

अले जुजु आज्ञा जुल— जि सिया लागी थन वयागु
 मखु । थव न्ह्योने च्वंम्ह मंगल किसिया लागी वयागु खः ।

सिकमि तसें धाल— एसा महाराज मंगल किसि यंका

विजयाहुँ । तर किंसि वनेगु इच्छा मया । किसि संहे मसंसे च्वं
च्वन् ।

जुजुं किसिया वैद्य तेके न्यन— थब किंसि छाय वनेगु इच्छा
मयागु ? वया वने म्हागु कारण छु ।

किसिया वैद्यतेसं धाल — किसिया मू सिकमितेत बीका
तिनि वनेगु वयागु मनसुवा खः ।

थ्व खँ न्यनेवं जुजुं किसिया पालि ख्वाँय् दुथाय् प्यपा
तुतिया क्वसं छगु लाख लाख दांया प्वः प्यप्वः तया बिल ।
अथे नं मंगल किसि जुजु नाप वनेगु इच्छा मया ।

अले जुजुं सिकमितेत इमि कलापिन्त व मस्तेत म्हर्ति छजु
छजु वसः पर्सि मामागु बिसेलि तिनि मंगल किसि सिकमितेत
पुलु पुलुं स्वस्वं स्वं संकु संकुं जुजु नाप वन ।

महाराजां मंगल किसियात राजधानी ब्वना यंकल ।
किसिगले व शहरे भारि नक्सां छाय् पा याकल । शहर
चाहिका मंगल किसि यात किसिगले ते यंकल । किसिगः
छगूलि सुगन्ध वास वेका तल । किसियात तिसां तिका बां
वांलागु वस्तं छाय् पा याना अभिषेक याय् धुनेवं जुजुया
मंगल किसि जुल धयागु घोषणा याना बछि राज्य नं ल
ल्हानां जुजुया परम मित्र घोषणा नं याना विल । थः
बराबरगु दर्जा प्रदान याना बिल ।

व तुयुम्ह मंगल किसि वसें निसें व राज्य व देश चक्र-
बर्ति राज्य थें जुया वल ।

थुकथं समय बिते जुजुं बना च्वन । बोधिसत्त्व बडा-
महारानीया गर्भे बासं च्वं बिज्यात । बोधिसत्त्व गर्भे बिज्यामा
फ्लिला दुबले महाराज परलोक जुल ।

जुजुया पासा मंगल किसियात जुजु परलोक जूगु खँ
कन धायवं नुगचु तज्याना सी धका खँ मकंसे तैतल ।

वाराणसी देशे जुजु मदु धयागु सीका कोशल जुजुं चिट्ठी
च्वया हल- छिमिगु देश घेरे याना ते धुन । छिमिगु देश
तोता बीगु ला कि लडाइ ल्वायगु ?

वाराणसी देशया मंत्री पिसं व जनतां नगर द्वार बन्द
याना (ध्वाखाया खापा तिना) कोशल जुजुयात चिट्ठी च्वया
छ्वत- महाराज ! जिमि जुजु स्वर्गवास जुल खः । जिमिगु
देश सून्य जुल । तर जिमि बडा महारानी गर्भवतीम्ह दनि ।
ज्योतिष तेगु शास्त्र बमोजिम जिमि महारानि थर्नि न्हेनु त्वालं
काय् ब्बीकितिनि । उर्कि न्हेनु पिया बिज्याहुँ । छुं जुया काय्
मबुल धासा देस तोता बी ।

कोशल जुजु देशं पिने न्हेनु तक पिया च्वन । न्हेनु
दुखुनु धात्थें रत्न थें जाम्ह बांलाम्ह लछिलाम्ह काय् मचा बुल ।
अले कोशल जुजुयात खबर छ्वल आ लडाइ ल्वायगु जुल ।

म्हाइपुसे च्वना दिक्क जुया च्वंगु जीवन यात न्ह्याइपुसे
च्वंका उत्साह बढे याना जन्म काम्ह राजकुमार जूगुलि वयागु
नां अलीन चित्त राजकुमार धका तया बिल ।

व जन्म जू खुनु निसें वाराणसी देशया पिनि कोशल

जुजु नाप युद्ध जुल । लडाइमे ल्वा वनी पिन्त हःसे धाइम्ह नायो मदुगुर्लि सिपाइत बुना भति भति लिज्याना वल । लडाइमं बुइथें च्वंगु खँ महारानीयात कना धाल— छी मंगल किसि महाराज परलोक वंगु खँ नं मस्यू, राजपुत्र जन्म जूगु नं मस्यू, हानं कोशल जुजु नाप लडाइ जूगु खँ नं मस्यू । थ्व फुक्क खँ मंगल किसियात कने माल ।

थ्व खँ न्यना महारानीं विचा यात— मंगल किसियात कने माल, बोधिसत्त्व राजकुमारयात बाँलागु इचां भुना मंगल किसि याथाय् यंका धाल— भो मंगल किसि ! छं पासा जुजु परलोक वने धुंकल. छं नुगपाँय् तज्याइ धका छन्त छुं मधासे तोपुया तया । आः राजकुमार नं बुल । बुसें निसें कोशल राजा नाप लडाइ जुल । आ लडाइमं बुइ थें च्वन । थ्व राजकुमार यात कि छं तुर्ति न्हुया स्याना ब्यु कि मखुसा लडाइमं त्याका ब्यु ।

थ्व खँ न्यनेवं मंगल किसि राजकुमार यात स्वथं लह्वना कया थःगु छ्योने तया मिखां खोबि वेका महारानीया लहाती सं राजकुमार बिया लडाइमे वन । अन हुल तछ्याना कोशल जुजु नाप ल्वायत पिहाँ वन । मन्त्रीगण नं किसिया ल्यू ल्यू लडाइ ल्वायूत तयार जुया वन । किसि थःगु तालं शब्द पिकया वीर्यं पूर्वकं सरासर युद्ध भूमिइ बन ।

सरासर वना हुल तछ्याना कोशल जुजु यात ज्वना राज- दरबारे हया बोधिसत्त्व कुमारया तुर्ति क्वे तया थ्व राजकुमार मचा धका हिपे याय्-मते, हिपे यातकि छंगु प्राण तुरन्त वनी

धका ख्याना हानं दुःख बीमखु धायूक बोध याना मन छले
 याना तोता छोत । अबलेनिसें बोधिसत्त्वया राज्य उप्रति जुल ।
 सुनानं विरोध याप् मफुत । अर्थे हे चक्रवर्ति जुजु जुल । राम-
 कुमार न्हेदै दुबले राज्याभिषेक याना अलीन चित्त नामं
 प्रसिद्धम्ह जुजु जुल । धार्मिकपूर्वकं राज्य याना जन्मताया शिल
 सुख याना बिल । ध्व खँ न्यना भिक्षुपिसं नं उत्सम्ह मना
 अरहत मार्गफल लाभ याना काल ।

Dhamma.Digital

विनिलक जातक

गौतम बुद्ध श्रावस्ती जेतवन बिहारे विज्याना च्वंगु अवस्थाय्
देवदत्तं भगवांन बुद्ध्या पह याना क्यनीगु स्वभावयात क्या च्व
जातक कना विज्यागु खः ।

देवदत्त गयासीसे च्वंबले अग्रश्रावक सारिपुत्र व मोद्ग-
ल्यानपि बयाथाय् विज्यागु अवस्थाय् बुद्धं गथे गथे याइगु खः
अथेन्तुं पह याना का सारिपुत्र ! आ छुं उपदेश ब्यु धका
तोता आराम का वंतले अग्रश्रावकपिंसं (हाहाले लगे जुया
देवदत्तया पँ लिना वोपि) भिक्षुपिन्त यथार्थ ज्ञानया खँ कना
बोध याना बुद्ध्याथाय्न्तुं लित ब्वना हल ।

गौतम बुद्धं न्यना विज्यात— देवदत्त छु याना च्वन ले ?

सारिपुत्र व मोग्गल्लायन महास्थविरपिसं खंगु व खःगु खँ
प्वंका धया विज्यात— देवदत्तं जिपि खनेवं छल्पोलं छु छु
याइगु खः अथे हे (बुद्ध्या) पह याना आसन तोता बाखँ कं
धया दुने द्वंवन । अले जिमिसं देवदत्तया न्ह्यो वया च्वंतले ज्ञां
मदुपि भिक्षुपिन्त सत्यमार्ग क्यना बोध याना थन ब्वना हया ।

देवदत्तं थःके बुद्ध गुण मदेकं पह जक पिकया जूगुलि
तःधंगु पापकर्म याना च्वन । अथे अयोग्यथाय् पह पिकया पतन
जूगु स्यना वंगु आ जक मखु ह्लापा ह्लापा नं जू धयागु खँ बुद्धं

कना विज्यात ।

ह्रापा विदेह देशया मिथिलाय् विदेह जुजुं राज्य चति
याना च्वंगु समये बोधिसत्त्व व जुजुया अग्रमहारानीया गम्भे
जन्म का विज्यात । वसपोल तःधिक जुसेंलि तक्षशिलाय् वनी
फुक विद्यां पारंगत ज्वीक सेका अबु जुजु परलोक जुसेंलि
बोधिसत्त्वं राज्य याना च्वन ।

उगु समये छम्ह सुवर्ण हंसराजया कोनाप प्रेम जुया व
कोया पाखें मचा छम्ह दत । व मचा हंसराज थें नं मच्वं कोम्बे
नं मच्वं । छगू अनोथाम्ह वचुसे च्वंम्ह ऊंग जात थें च्वं । उकि
वयात विनीलक धका नां छुना बिल ।

सुवर्ण हंसया थः हे जातम्ह काय् निम्ह जङ्गले दुगु जुया
च्वन । अथे नं सुवर्ण हंसया मन मच्वं, कोया पाखें दुम्ह मचोमा
माया वं, उकि हिं छक को कलाया पाखें दुम्ह मचा स्वः
वनीगु जुया च्वन ।

छन्हु सुवर्ण हंसया थः हे काय्पिंसं न्यन— अबु ! हिं छर्
मनूतेगु देशे वनेगु छाय् ?

हंसराजां धाल— खः जि को छम्हनाप सहवास जूरुलि मचा
छम्ह दत । वयागु मायां हिंहिं अन वना च्वनागु ।

काय्पिंसं धाल— मनूत दुगु शहरे हिंहिं वनेगु मज्यू ।
मनूतसे खन कि दुःख बी, ग्यानापु, खतरा ज्वीफु । उकि
जिपि वना ब्वाया योम्ह मचा कया हे न्हैं ? अबुया अनुमति
कया मिथिलाया लिक्क को व मचा निम्ह दुथाय् वना च्व

मचायात जिमि ब्वां काय्‌के हःगु धका खँ कन । चिरिमाँया अनुमति कया (खच्चरा) किजायात छपु कथिचाय् फेतुका व्यम्ह सुवर्ण हंसपिसं निलें वान्याना आकासं वया मिथिला शहरया च्वंच्वं हया च्वन ।

अबले मिथिलाया विदेह राजा नं तुयूपि प्यम्ह सलं सालीगु रथे च्वना देशे परिक्रमा याना च्वंगु जुया च्वन ।

अले व विनीलक कोया मचां नं मती तल व विदेह जुजु व जि छु हे पा: धका ! व जुजु प्यम्ह तुयूम्ह सलं साला च्वंगु रथे च्वना देश चाहुला च्वन । जि सुवर्ण हंसतेसं साला च्वंगु रथे च्वना आकास मार्गे वना च्वना । थथे मती ततं म्हुतुं धया हे हल—जित सुवर्ण हंसं साला च्वन मिथिला जुजुयात सलं साला च्वन । जि व जुजु छुं मपा ।

थुलि न्यने धुनेवं सुवर्ण हंस दाजुकिजापिनि साप तँ प्यहाँ क्ष्व । धव कोयात थनसंतुं कुतुका वने ला कि छु ! तर अबुया उपरै गौरव तया वं न्ह्यागु फुई यासां सहयाना अबु सुवर्ण हंस-राजायाथाय् ध्यंका विल । अले कोया मचां थःत विदेह जुजु समान भापिया जिमित नोकर समान फुई पिकागु खँ प्वंकल ।

अले बौम्ह सुवर्ण हंसया नं थः ताले मलागुर्लि थः काय्-पिन्त नीचम्ह कोखं हे ह्येपे याका च्वने माल धयागु चायका धाल—थःगु दर्जा मस्यूम्ह कोयात वया मांयाथाय् तुं तया वा धका तेक्य छ्वत ।

मणिचोर जातक

भगवान् बुद्ध वेलुवन विहारे विज्याना च्वंगु अवस्थाय्
देवदत्तं सम्यक् सम्बुद्ध यात स्यायत मेहनत याना च्वंगु खँ न्यना
वसपोलं थव जातक कना विज्यागु खः ।

हे भिक्षुपि देवदत्तं जित स्यायत मेहनत यागु आ जक मखु
ह्नापा नं कुतः याना च्वंगु खः तर स्याय् मफु धयागु वाखँ कना
विज्यात ।

ह्नापा वाराणसी देशे व्रह्मदत्त जुजुं राज्य याना च्वंगु बखते
बोधिसत्त्व वाराणसी देशया सत्तिक छगू गामे महाजन (सेठ)
या कुले जन्म जुल । व कुमार तःधिक जुसेंलि वाराणसी देशं
छह्य कुल कुमारी ब्याहा याना हल । व मिसा साप वांलाम्ह,
स्वे हे यझपुसे च्वंम्ह जुया च्वन । अप्सरापि थें शोभा दुम्ह रूप
सम्पन्नम्ह जुया च्वन । वया नां सुजाता खः । व प्रतिव्रता जक
मखु सदाचारिणी जुया च्वन । व मिसां ह्ति ह्ति माजु बाजु व
भातयात मागु सेवाया ज्या मनं खना याना च्वन । इपि
निम्तिपू नं छगू हे चित्त जुया मिले चले जुया च्वन । उर्कि इमिगु
जीवन न्ह्याइपुक न्ह्याना च्वन ।

छन्हु व सुजाताया थःछें वनेगु इच्छा जुल । अले थः भात
बोधिसत्त्वयाके थःछें वने माल धका पिरे यात । ज्ञानिम्ह

भातं थः योम्ह कलाया चित्त दुःखे याइ हे मखु । अले बोधिसत्त्वं ज्युधका अनुमति जक व्यूगु मखु लेँ नेत मरिचरि सहितं मागु सामान गाडाय् तया थःम्हं हे त बनेत तयार जुल । गाडाया न्ह्योने थः च्वन । थः मिसा सुजातायात ल्यूने तया बना च्वंबले वाराणसी शहरया लिकक थ्यनेवं छगू पुखु सिथे रथ दिका अन पुखुली मोलहुया निम्हेस्यां थःपिसं ज्वना वयागु मरि नल ।

अनं हाकनं बाँलाक वस्तं पुना बोधिसत्त्व न्ह्योने सुजाता ल्यूने च्वना वाराणसी शहरे रथ दुत यंकल । अपि शहरे दुने थ्यंगु अवस्थाय् वाराणसी च्वंम्ह जुजु मंगल किसि गया देशे जवं सवारी जुया च्वंगु जुया च्वन । अपि दुथाय् हे जुजु नं थ्यंक वल ।

अले इमिगु रथ लँया सिथं सिथं यंका सुजाता रथया ल्यू ल्यू बना च्वन । अबले जुजुया मिखा अप्सराथें बाँलाम्ह सुजाता पाखे लात । जुजुया मिखा जक मखु चित्त नं काम वासनां चंचल जुल । जुजुं छम्ह मन्त्री यात सता धाल—

हे भणे (सज्जन) छ बना हुँ बना च्वंम्ह बाँलाम्ह मिसाया भात दु मदु सीका वा । मन्त्री बना भात दुम्ह धयागु सीकां जुजुयाथाय् बना धाल—महाराज ! व मिसा भात दुम्ह खः वया भात रथे च्वं च्वंगु दु ।

जुजुया मन व मिसाया पाखें तापाके मफया थःगु काम वासना यात दबे याय् मफया न्ह्यागु याना नं भातम्ह स्याना व मिसा महसे तोते मखु धया थें मती तया छम्ह मनू सःता धाल—स्व ! थव जिगु पकरि ज्वना छ लेँ बनेयें याना सुनानं मखंक

हुँ मनूया गाडाय् तिजक तया वा ।

व मनू नं जुजुया आज्ञा अनुसार याय् धुन धाय् वं जुजु जिगु
पकरी तन देश भरी मालास्व धका घोषणा याना बिल । पिनै
पिहाँ वनेगु ध्वाखा तिना बिल । फुक्क भनं माला स्वस्वं वहे
गाडाचाय् लुया वल । अले छु मानि सुजाताया भातयात पंकरी
खुं धका ज्वना जुजुयाथाय् यंका बिल ।

जुजुयात मागु ला व मिजं स्याना वया कला थःथाय् ते हेगु
खः । व मिजंयात मसाने यंका स्याय् यंकी धका हुकुम जुल ।

अले सिपाहीतसें व मिजंयात ल्हा प्पयुक्त चिना कोर्दां
दादां देस चाहिका द्यप (स्मशान) पाखे यंका च्वन ।

सुजाता नं थः भातया ल्यू ल्यू ख्व ख्व वना च्वन । द्यपे
थ्यनेवं व मिजं यात गोत्वीका छ्यों त्वाल्हाय् धका ठिक ठाक
यात ।

अले उथाय् लाक सुजातां थःगु शील व सत्य प्रतिवता
धर्म वः कया अधिष्ठान याना थ्व संसारे भिर्पि निर्दोषी मनूतेत
रक्षा याइपि सुं मदुला, देवतापि गन वना च्वन ल्या ? थुकथं
अनेक प्रकारं थःगु शील व सत्य धर्म लिघंसा कया विलाप याना
च्वंगु सः इन्द्रलोके थ्यन ।

इन्द्रलोकं इन्द्रमहाराज तुरन्त वया द्यपे पालेत गोत्वीका
तम्ह मनू यात किसिम्हे तया बिल । किसिम्हे च्वंम्ह जुजु द्यपे
गोत्वीका बिल । मनूयात पालीम्हेस्या होश हैं मदु सुजाताया
भात धका पागु जुजुया गपः प्पदना च्वन । सुजाताया भात

किसिम्हे च्वं च्वन ।

जन स्वः वैच्वंपि मनूते अकमके जुया च्वन । आश्चर्य
चाया हाला च्वन थ्व छु जूगु ।

अले इन्द्र सकसितं ध्वीका बिल थ्व जूगु फुकं थथःगु कर्म
खः । थः थःम्हं यागु कर्मया फल भोग याना च्वंगु खः । आवं-
निसें छिमिथाय् न्हूम्ह जुजुं राज्य याइ । छिमिथाय् भिना वइ ।
थ्व मनू भिम्ह खः । थुलि धया बोधिसत्त्व यात राज्याभिषेक
बिया सुजाता यात वडा महारानी याना थःगु थासेतुं लिहाँ
वन ।

महापिङ्गल जातक

गौतम बुद्ध जेतवन विहारे विज्याना च्वंगु अवस्थाय देव-
दत्तया कारणं इव जातक बाखँ कना विज्यागु खः ।

देवदत्तं बुद्धयात स्याय् धका षडयंत्र याना जूगु गुला दर्शनि
सी तेका तथागत शास्त्राया दर्शन याय् धका जेतवन पाखे धका
च्वंम्ह पापी यात पृथ्वीलं कुबी मफया (व पापीम्ह सित बुद्धका
दर्शन याके मज्जू धका मती तया) जेतवन विहारया पिने जमीने
तुना वन अथवा पृथ्वीलं नुना बिल ।

थथे देवदत्त बुद्धया दर्शन याय् मखंक जमीने तुना वैषु
खवर न्यना सकल देशवासि श्रद्धावानपि जक मखु देव ब्रह्मा
आदि भुवने च्वंपि सकले बुद्ध यात कथं सूर्ये दुःख विया च्वंम्ह
देवदत्त थौं महा पृथ्वीलं के मफया तुना वन धका लेले ताया च्वंम्ह
खँ भिक्षु पिनि पुचले चर्चा जुया च्वंबले शाकयमुनि तथागत
ध्यंक विज्यात । तथागतं न्यना विज्यात—भिक्षुपि थन सकले
मुना छु खँ लहाना च्वनागु ? जुया च्वंगु खँ कनेवं बुद्धं धका
विज्यात—भिक्षुपि ! देवदत्तया पाखे सुयातं हे हित व उपेक्षर
छुं मज् । आपासित दुःख जक विया वन । उर्कि देवदत्त सित्ता
वनं हर्ष जूगु आश्चर्यया खँ मखु । न्हापा न्हापा नं थज्यो
सी बले मनूत साप लेता वोगु बाखँ कना विज्यात ।

परापूर्वकाले (ह्रापा: ह्रापा) वाराणसी देशे महापिङ्गल
धयाम्ह जुजुं अधर्मपूर्वक, (मल्वेक) राज्य याना च्वन । थःगु
इच्छा अनुसारं मन परे जनता यात तु प्यले यायगु मसिने तु
तिसी थें चुसे याना शोषण याना दुःख विया च्वन । तस्सकं
हारां जुया च्वं थें बचन नं छागु जुया च्वन । मेपिन्त दुःख बी
दत धयवं न्ह्याइपुताम्ह जुया च्वन । जनताया लागी दया
माया धयागु भ्या भतिचा हे दुगु मखु । दरबारे च्वंपि महारानी,
राजकुमार व राजकुमारी अले मन्त्री पिनि नं योगु मखु । सुयां
मन चःमकं । सकस्यां मिखाय् च्वंगु धूथें, जाप्यले वैगु फिगः
चा थें, पालिई सुया च्वंगु कँ थें जुया व जुजु सुयां हे मयो ।

अबलै वोधिसत्त्व वहे मभिम्ह जुजुया काय जुया च्वन ।
कायम्ह राजकुमार जुलं सकसितं दया माया दुम्ह व हित
सुखया ज्या याइम्ह । उकिं सकस्यां यो ।

बौम्ह महापिङ्गल जुजुं तःदं मछि जनतायात दुःख विया
राज्य याना घरलोक वन । जनतात फुक्क मुना वाराणसी छगूलि
छायेपा याना खुसी माने याना द्यपे थ्यंका यक्क घ्यो तया दाह
संस्कार याना विल । नौ (खरानी) फुक्कं लखे च्वीका छोय्
घुंका लिहाँ वया युवराज कुमार वोधिसत्त्व यात राज्याभिषेक
याना देश छगूलि धवजा पताका ब्वेका भारि नक्सां मत च्याका
थाय् थासे ध्वाका देका भिम्ह न्हुम्ह जुजुया जय जय हाला नया
त्वना उत्सव याना जुल । क्षीत भिम्ह जुजु दत आ याउंल
धया जुल । थुकथं न्हेनु तक उत्सव माने याना जुल ।

मन्त्रीपि व सकल जनतापि लेले ताया उत्सव माने याना

च्वंगु स्वया बोधिसत्त्व जुजु दरवारे लिहाँ बिज्याबले ध्वाखा पाले
छम्ह हिकु हिकु ललं सास ताहा याना ख्वया च्वन। जुजु व
ख्वया च्वंगु खना न्यन-

ए ! ध्वाखा पाले ! सारा देशवासीपि जिमि अबु सिन्हम
लेताया उत्सव माने याना च्वन छ छम्ह जक छाय् ख्वया
च्वनागु ? छन्त जिमि अबुं छुं तःधंगु उपकार याना तगु दु
ला कि छु ? फुक्कसितं महापिङ्गल जुजुं दुःख बिल। आ
न्हूम्ह दया माया दुम्ह जुजु दत धका हिल। छ हे छम्ह जक
ख्वया च्वन। छन्त सिनावंम्ह जुजुं छु उपकार याना वन ले ?

अले ध्वाखा पिवा नं धाल— महाराज ! जि ख्वया च्वनागु
पिङ्गल जुजुया गुण लुमंका मखु। व जुजु दुबले दुहाँ वंसां
पिहाँ वंसां जिगु छ्यने च्याथु दाया बनीगु। उकिं छ्यों गुबलें
याउसे मच्वं। फुंगे छ्यों दिके हे मजिक स्या। आ तिनि स्यागु
भतिचा लन। पिङ्गल जुजु दुबले कौतसें मुगलं न पाता दाय् थे
जिगु छ्यने दुहाँ वंसां पिहाँ वंसां च्यायु छिथु दाया बनीगु आ
अथे दायका च्वने म्वाल, तर व जुजु सिना नके वन ज्वी। व
हारांम्ह पिङ्गल जुजुं जित थेन्तुं नके च्वंम्ह यमदूत पिन्त नं कसा
याइ। अले नके च्वंपि दिक्क जुया जुजु यात थनसं ते हइ।
आ भतिचा याउसे च्वना च्वंगु छ्यों हानं स्याका च्वने माली
धयागु पीरं ख्वया च्वनागु खः।

अले बोधिसत्त्व जुजुं भरोसा बिया धया बिज्यात—हे ध्वाखा
पाले ! महापिङ्गल जुजु सिना गन थ्यने धुंकल। द्यपे यंका
सलंसः सिकु तया छोय्का नौ ज्वी धुंकल। व नौ यात नं

[३८]

सच्चिदगः घलं लः हया चुइका छ्वे धुन । सी धुंकुम्ह गनं लिहाँ वै
धका छं शोक व धन्ना कया च्वनागु ? व जुजु लिहाँ वइ मखुत ।
भयाक मते धका धैर्य बिया बिज्यात । अबलें निसें धवाखा पालेया
म्ह कपायथें याउँल । न्ह्यो बाँलाक बल । आनन्दं जीवन हना
च्वन । बोधिसत्त्व जुजुं नं धार्मिक पुर्वक राज्य याना स्वर्गवास
जुआ वन ।

गामणि चन्द जातक

तथागत शास्ता श्रावस्ती जेतवन विहारे विज्याना च्वंबले
प्रज्ञाया प्रशंसा या बारे कना विज्यागु जातक बाखं खः ।

छन्हु धर्म सभाय् भिक्षु पिनि थथे खँ जुया च्वन । हे
आयुष्मान (पासापि) की गुरु बुद्ध धात्यें हे तःधंगु प्रज्ञा दुम्ह
खः । महा प्रज्ञा दुम्ह, प्रसन्न प्रज्ञा दुम्ह, याकनं खंक्य फुर्गु प्रज्ञा
दुम्ह, चर्कोगु प्रज्ञा दुम्ह, वसपोलया प्रज्ञा दुने ध्यंक दुम्योगु खः ।
बुद्ध थें प्रज्ञावानम्ह देव ब्रह्मा सहित ध्व लोके सुं मदु । थथे खैं
ह्लाना च्वंथाय् वसपोल शाक्यमुनि बुद्ध विज्याना धया विज्येत—
भिक्षुपि ! थन छिमि छु खँ जुया च्वंगु ?

भिक्षु पिसं धाल— छपिनिगु प्रज्ञा या चमत्कार या बारे खैं
जुया च्वंगु खः ।

तथागतं धया विज्यात— बुद्ध प्रज्ञावान जूगु आ जङ्ग मस्तु
ह्लापा ह्लापा निसें प्रज्ञावान धयागु खैं कना विज्यात ।

ह्लापा वाराणसी देशे जन सन्ध धयाम्ह जुजुं राज्य याना
च्वन । अबले बोधिसत्त्व जन सन्ध जुजुया अग्र महारानीया कोसे
जन्म जुया विज्यात । व कुमार जन्म जूबले बाँलाक काला तङ्गु
लुं पाता यागु ह्लायकं थें यचुसे च्वंगु ख्वा जुगुलि व कुमार
यात “आदास मुख” (ह्लायकं थें जागु ख्वा) कुमार धका नां

छुना बिल । बौमेस्यां थः काय् राजकुमार न्हेद दुबले हे त्रिवेद व मागु फुक्क शिल्प शास्त्र आदि विद्या स्यना विया तालिम याना थकल । राजकुमार न्हेद दुबले जन सन्ध जुजु स्वर्गवास जुल ।

मन्त्रीत सकलें मुना भारि नक्सां जुजुया मृत्यु संस्कार याना बिल । मदुम्ह महाराजया नामं दान धर्म याना याय् मागु ज्या सिधेकल । सकल मन्त्रीगणत मुना सलाह जुल—आ की जुजु परलोक वने धुक्कल । राजकुमार तसकं मचातिनि । एमां व राजकुमार यात राज्याभिषेक याना बी माल । तर व कुमारं बुद्धि पूर्वकं राज्य याय् फैला ? कन्हे छक राजकुमार न्यायालये यंका वयागु बुद्धि छक परीक्षा याना स्वे माल धका खैं जुल । थुकथं खैं जूगु अनुसार मंत्री पिसं राजकुमार यात सता यंकल ।

राजकुमार यक्व परिवारं चाहुइका बाँलाक छायपा याना तगु न्यायालये च्वंगु सिहासने फेतुना विज्यात ।

राजकुमार सिहासने फेतुइ धुनेवं नियां चूम्ह माक गुम्हकि न्यासि वने फुम्ह, भाय् स्यूम्ह न्ह्योने हया धाल—थव मनू जमीन जग्गा सम्बन्धी ब्बना तम्ह इंजिनियर, ब्बना तम्ह विद्वानम्ह गुरु खः अबुया पालं निसें मान्यता वियातम्ह खः, गन छें दने ज्यू, गन च्वंगु जग्गा भिं फुकं धाय फुम्ह खः । उर्कि छपिसं नं थव यात राजदरबारया इंजिनियर या पदबी विया सम्मान याना विज्याहुं धका विन्ति यात ।

राजकुमारं प्रालि निसें छ्यने थ्यंक म्हया लक्षण स्वया धाल—

भो मंत्रीपि थ्व ला मनू हे मखु । थ्व ला माक खः गुम्ह कि देका तगु स्यंक्य जक सम्ह, छु देके मसम्ह । थ्वं छु इंजि-नियर या ज्या याइ । जग्गा जमीनया छु खुँ सीका काइ ?

थुलि खँ न्यने धुनेवं खः महाराज धका धया मंत्री पिसं माक यात छ्खे चीका माथाय् वन ।

हानं छु दिन लिपा वहे माक यात बाँलाक न्यायाधीशया वस्तं पुंका राज सभाय् तया मंत्री मंडलं राजकुमारयात विन्ति याना धाल— छपिनि अबु जुजु जुया च्वंबले न्यायाधीश याना तम्ह थ्व मनू खः । थ्व मनू न्याय शास्त्रं पारंगतम्ह खः । आ छलपोलं नं थवयात हे न्यायाधीशया पदबी विया राज्य चले याना विज्याहुं ।

अले राजकुमारं व माक न्यायाधीश यात बाँलाक स्वया थथे लिसः बिल—

भो मंत्रीगण, थ्व मन बसे ते फुम्ह मनू मखु । थ्व ला मनया बसे वनीम्ह माकः खः । थ्व माक नं गथे बुद्धिमत्ता-पूर्वकं न्याय याय् फै ?

थुलि खँ न्यने धुनेवं मंत्रीपिसं माक यात छ्खे तया माथाय् वन ।

हानं छगू निगू हप्ता लिपा वहे माक यात बाँलाक वस्तं पुंका छम्ह सज्जन यें च्वंक भेष याना राजकुमार या न्ह्योने हया धाल—

महाराज ! थ्व सज्जन माँ बौ या सेवा बाँलाक

यानो थकालि पिन्त माने याना गौरव तया च्वंम्ह, मनूया
धर्म पालन याना च्वंम्ह खः । थवयात छुं सिरपा विया विज्याय्
माली धका विन्ति यात ।

अले राजकुमारं व मनू पह याम्ह माक यात स्वया धया
विज्यात— हे मंत्रीगण ! थव स्वे हे चच्चल चित्तम्ह माक खः ।
गनया सज्जनम्ह मनू धका । थव माकः नं माँ—बौ, दाजु—किजा
तता क्येहें धका दया माया तैम्ह मखु । प्यंगु संग्रह वस्तु
(दान, प्रिय वष्वन, अर्थं चर्या व समानता) संग्रहयाय् फुम्ह
सज्जनला मनू हे जक दै धका जिमि अबु महाराजां धयातगु
दु ।

अले मंत्रीपिसं अथे हे खः महाराज धया व माक यात छ्येहे
छोया' विल । राजकुमार साप बुद्धि दुम्ह खः । म्ह जक मचा
बुद्धिला पक्का म्ह खः । बुद्धि मचा मजू । उर्कि थव राजकुमारं
राज्य चले याय् फै धयागु निश्चय याना राजकुमार यात राज्या-
भिषेक याना आदास मुख थर्नि निसें झी जुजु जुल धका घोषणा
याना विल ।

अबले निसें बोधिसत्त्व कुमार न्हूम्ह जुजु जुल धका सारा
देशं सिल । देशे राज्य नं वाँलाक धर्मकथं चले जुया च्वन ।
मचाम्ह जुजु जूसानं साप बुद्धि मानिम्ह पण्डित धयागु खैं नं
सारा देशे फेले जुल ।

छन्हु मचाम्ह बोधिसत्त्व कुमारं राज्य चले याना विज्यावले
जनसन्ध महाराजाया किचले च्वना सेवा याना च्वंम्ह गा मणि
चन्द धया मेसिया मती वन— थव दरवारे च्वना ज्या यायगु

धयागु थः बराबर बैस पिनिगु सेवा याय् दुसा जक सुख
मज्जा दु । आ जि जुलं बुढा ज्वी धुकल । आ मचाम्ह जुजुया
तुतिकवे च्वना छु सेवा याय्गु ? थज्योम्ह मचाया सेवा याना
च्वनेगु सोया ला गमे वना बुँज्या याना जीवन हना च्वनेगु है
याउसे च्वं थें च्वं ।

थथे मती तया कि निकवेति तापाक गमे वना बुँज्या याना
जीविका याना च्वन । वया बुँज्या याय्त गोरु नं मदु । छङ्क
वा वेवं छम्ह गमे च्वंम्ह पासा याके गोरु छजो न्यया द्वया
ह्लिंच्छ तकं बुँइ गोरु जोते याना घाँय् नका बहनी गोरु
मालिकया छेँ पासायाथाय् तः वन ।

अबले पासाया छेँ निम्तिपू नं जा नया च्वंगु जुया च्वन ।
गोरु निम्हं गोठे (सागले) छोया बिल । थः पासां जा नःवा धाइ
धका मछाला गोरु जिम्मा मब्युसे सुंक तोता पिहाँ वल ।

उखुनु हे चान्हे बैल निम्हं (खसि याना तर्पि दों) खुँ द्वसे
खुया यंकल । अले कन्हे खुनु बैल या मालिक दना बया प्रसा
तछ्याना गोरु खुया यंका तगु खंसा नं मस्यू पह याना गाम्भिरि
घन्द याथाय् वना धाल-

“पासा जिम्ह गोरु हि ।”

वं धाल- जि म्हिग हे गोरु निम्हं छंथाय् ते हे धुन ।

गोरु थुवानं धाल- छं जित ना गोरु धका जिम्मा बिया
थकागु दु ला ?

जिम्मा ला बियागु मदु धाबले गोरु थुवानं धाल- क्रित

मव्युसां बिया धाइम्ह एसा थव छंम्ह राजदूत जुल (छन्त जि ज्वना यंके) अबलेसिगु अन गाँया नियम अनुसारं अप्पा छपा चूसा थव राजदूत धाय् धुनकि जुजु याथाय् वने मागु। जुजु याथाय् मवन कि राजां दण्ड वी फु। उकि गामणि चन्द गोह युवा नापं जुजु याथाय् वने धका वन।

थथे वना च्वच्वं बैल (दों) थुवायात धाल— पासा जि साप_ ने पित्यात हुँछेँ जिमि पासाया छेँ खः। अन वना जा छक्क नया थनसं वे थन पलख पिया च्वं धया अनुमति कया सरासर पासाया छेँ वन। अन छेँ पासा मदु। पासाया कला छम्ह जक दु।

गामणि चन्द मिसायात धाल— जा छछा ने धका वयागु।

पासाया कलामेस्यां धाल— बूगु जा मदुनि। पलख पिया दिसै याकनं जा बुका बीं धका काचां काचां जाकि कुथिइ वना जाकि का वंम्ह कुथि कुतुं वल। व मिसाया प्वाथे दया न्हेला तिनि दुम्ह जुया च्वन। मचा कुहाँ वल। मिसाया भातम्ह छेँ थ्यंक वल। अले वं कलाया विपत्ति खना गामणि चन्द यात धाल—

छं जिमि कलायात दाया मचा कवकया विया का मखुला ?
धया ज्वना वं नं जुजु याथाय् यंकल।

अलें गामणि चन्द यात बिचे तया निम्हेस्यां निखे ज्वना यंकल। थथे वना च्वच्वं छगू गाँया ध्वाखाय् थ्यन। अन सल चबा छम्हस्या सल र्घाना यंक्य मफया च्वन। सल गामणि

चन्द पिनि पाखे वया च्वन । अले सल जवा नं धाल—आम सङ्ग
यात छक न्ह्यागुर्लिसां केका थुखे रुयाना हति गामणि पाजु ।

अले गामणि चन्दं सल रुयाना छ्वे माला अनसं च्वंगु लोहै
छग कया केका बिल संयोग बश ल्वहँचा सलया तुति लाना
त्वाकाराकक सलया तुति तोधुल ।

सल थुबा नं छं जिम्ह सलया तुति तोथुला बिल छ राजदूत
का ! आ दरबारे नु धका ज्वन ।

थुकथं अर्पि स्वम्हसिनं गामणि चन्द यात ज्वना यंका च्वंबले
मती वन । थुमिसं जित जुजु याथाय् ज्वना यंकीगु पक्का जुल ।
अन यंका जित थुमिसं थथःगु वस्तुया मू पुइकी तिनि । जि दोहै
निम्हेस्या मू हे पुले मफु । नचा कुहाँ वोगु या छुपुलेगु ? सलया
मू नं गन कया पुलेगु ? थथे पुले मफेका म्वाना च्वनेगु सिङ्क
सिना वनेगु हे भि ज्वी ।

थथे मती तया वना च्वंबले तःजागु पहाड छगू खन । अंके
वं मती तल ध्व पर्वतं कव ब्वाना जि सीगु हे भि ज्वी । थुक्कि
मती तया ज्वना हर्पि स्वम्ह सितं गामणि चन्दं धाल—जि शारा
छक च्वना वे थनसं पलख पिया च्वं धया पहाडया जंभाँ
कवब्बा वन ।

अबले अन पहाडया कवसं काय् व बौ निम्ह पुलु थाना च्वंगु
जुया च्वन । सी धका च्वं कवब्बा वोगु ला पुलु थाना च्वंम्ह
बुढाया छ्यने लाना थः मसी बुन्हा सित । अले काय्म्हसिं
बरा छ जिम्ह अबुयात स्याइम्ह धका गामणि चन्द यात थ्व
छंम्ह राजदूत धका ज्वना यंकल । आ प्यम्हं गामणि चन्द यात

जुजु याथाय् यंका च्वंपि जुल ।

थुकथं वना च्वच्वं छगू मेगु गाँया ध्वाखाय् मुखिया छम्ह
नाप लात ।

मुखियां धाल— पाजु गामिनो चन्द गन फाय् तेनागु ?

गामणि चन्दं धाल— जि जुजु याथाय् वने तेनागु ।

मुखियां धाल— एसा जुजु अवश्यं नाप लाइ । जि जुजु याके
छगू खँ न्यने मास्ते वो । जुजु साप विद्वान धागु न्यना । जिगु थ्व
सन्देश छगू यंका ब्यु ।

गामणि चन्दं धाल— ज्यू जि न्यना बी ।

मुखियां धाल— जि ह्रापा साप बाँला, ल्वे नं छु मदु. ध्यबा
नं यकव दु, कीर्ति प्रशंसा नं यकव दु, तर आ जि मदुगु (कमल-
पित्त) ल्वे जुल । जुजु विद्वानम्ह खः वसपोलं थुकिया कारण
अवश्य स्यू ज्वी । छि छक दया तया लुमंक थ्व प्रश्न या
लिसः न्यना जित छक कं फासं न्है ?

अनं सरासर वना च्वंबले मेगु गाँया ध्वाखाय् छम्ह गणिका
(बेश्या) नाप लात । व बेश्यां नं पाजु गामिणी गन वने
तेनागु ?

जुजु नापला वने तेनागु धका लिसः बिल ।

बेश्यां धाल— पाजु गामणि चन्द जिगु प्रश्न छगू जुजु
याथाय् थ्यंका ब्यू । जुजु साप विद्वान धागु न्यना । ह्रापा जि
यकव ध्यबा दुम्ह लाभ सत्कार दुम्ह । आ जिथाय् सुं हे मिंजं
मवल । नेत जाकि तक नं दुहाँ मवल । थुकिया कारण छु धयागु

जुजुं स्यौ । थुकिया लिसः छगू जित कॅ छासॅ । वयात ज्यू धका
लिस बिया वन ।

अनं नं सरासर लै वना च्वंबले मेगु गाँया घ्वाखाय्
ल्यासिम्ह मेजु छम्ह नाप लात । गामणि चन्द जुजु याथाय् वने
त्यंगु सिया वं नं थःगु छगू सन्देश जुजुयात न्यंका ब्यु धका
धाल— जि थःछें नं च्वने मफु, भात पिथाय् नं च्वने मफु ।
थव छु जूगु धयागु कारण छगू न्यना जुजुं धागु खॅ छक जित कॅ
वा । व नं ज्यू धका स्वीकार याना बिल ।

अनं नं सरासर तब्यागु लैया सिथे छगू द्वॅ बोचाय् च्वना
च्वंम्ह सर्प गामणि चन्द जुजु याथाय् वना च्वंगु सीका भो
गामणि चन्द जुजु दर्शन या वनेगु जूसा जिगु सन्देश छगू नं
जुजु याथाय् थ्यंका ब्यु । जुजु साप पण्डित धागु न्यना । जिगु
प्रश्न खः— जि नसा मावने बले जि ने पित्यागुलि जिगु म्ह
चिकिचा त्या, तर नसा मा: वनेत चिकिचा त्यागु म्ह मन्ह्यं
मन्ह्यं पिहां वने मा: । हानं नसा माला नया वे धुनेवं जिगु
म्ह तत्या जुल । तर जि गुफाय् दुहाँ वने बले अःपुक स्वाराकक
दुहाँ वने फु । थथे छाय् जूगु धयागु कारण जुजुं स्यौ व छक
न्यना जित धा वा । व नं ज्यू धका स्वीकार यात ।

अन तोता वना च्वं छम्ह मृग नाप लात । व मृगं नं
गन वने त्यनागु धका न्यंबले जुजु याथाय् वनेगु धासेली जिगु
खॅ छगू जुजु यात न्यंका ब्यु धाल । जि मेथाय् घाँय् नः वनेगु
मन हे मवं । फलनागु सिमाकवे जक घाँय् न वने मंदु । जित
वहे छथाय् च्वंगु घाँय् जक सा मेथाय् च्वंगु मसाः । थव छु

ज्यूं छक न्यना लिस जित कं छासं । व नं ज्यूं धका स्वीकार यात् ।

अथे हे लेै वना चवं बले तित्तिर छंग चां खना न्यन गन्न वने त्यनागु ? जुजु याथाय् वनेगु धासेंलि वं नं थःगु सन्देश छ्यूं न्यंका लिसः ज्वना वा न्है धाल । जि छथाय् जक दुमोचाय् च्वना हाले बले मधुर स्वरं हाले फु । मेगु दुमोचाय् च्वना हाले बले स्वर बाँमला थ्व छु जूगु छक जित लिसः ब्यु । ज्यूं धया वन ।

हानं अथे हे लेै वृक्ष देवता छम्हसे नं गामणि चन्द यात धाल— जुजु नाप लायगु सा जिगु छगु खैं विद्वानम्ह जुजु यात न्यंका ब्यु । जि ह्लापा यक्व पूजा सत्कार लाभ जूम्ह खः । आ जूबले जिथाय् सु छम्ह हे पूजा या वो मदु । थ्व छु जूगु छक न्यना जित धावा न्है ? ज्यूं धया वन ।

अनं सरासर वना च्वंबले नागराज छम्ह नाप लात । व न न्यन— पासा गामणि चन्द गन वने तेनागु ?

जुजु याथाय् वनेगु धका लिसः बिल ।

एसा साब हे जिल का । छ जुजु याथाय् वने त्यन, जिगु खैं छ्यूं न्यना ब्यु । ह्लापा थ्व पुखुली लः मोति थें यचुसे च्वं । आ थ्व पुखुया लः बुलुसी च्वन । ध्याच जक ज्वी धुक्कल । व्याच्चा जक ज्वी धुक्कल । थुकिया कारण छु खः जुजुं धागु खैं जित कं वा । व नं ज्यूं धका स्वीकार यात ।

अनं उले छ्यूं नगरया लिककसं आश्रम देका च्वंपि ऋषि

तसें नं ह्लापाया पिसं थें धाल— जुजु साप विद्वानम्ह खः ह्लापा
थव आश्रमया वगीचाय् फलफूल साप सा: चाकुसे च्वं । आः
धयागु ला फाकुसे च्वन । फल छ्र्ति रस मदे धुकल । शुक्रिया
कारण छु खः जुजु याके छक न्यना ब्यु ।

अनं उखे नगर द्वार या लिवकसं छगू धर्मशालाय् ब्राह्मण
विद्यार्थी छम्हस्यां न्यन—

“भो गामणि चन्द, छ गन वने तेनागु ?”

“जुजु या दर्शन या वने तेनागु ।”

“एसा जिगु छगू सन्देश यंका ब्यु । ह्लापां वेद गुलि ब्बनेगु
खः व फुकं बाँलाक लुमंका तेफु । आ ला ब्बनागु फुकं होमंगु
थले लः प्वंकेथें जुल । छ्र्ति मथा । थव छु जूगु मथू । लुमंका
ते मफुगुया कारण जुजु याके छक न्यना ब्यु ।

गामणि चन्द थव किगू प्रश्न ज्वना प्यम्ह मनुखं घेरा लगे
याका ज्वंका बोधिसत्त्व मचाम्ह जुजु याथाय् थ्यंक वन । जुजु
सिंहासने च्वना न्याय याना च्वंगु जुया च्वन । गोरुया मालिकं
गामणि चन्द यात ज्वना जुजु या न्ह्योने बन । जुजु गामणि चन्द
यात खना म्हसीकल थव जिमि अबुया विश्वासीम्ह सेवक खः ।
ह्लापा जित बुया बुया म्हितका तम्ह । शुलि मछि तक गन
वना च्वंगु ज्वी धका मती तया न्यन—

भो गामणि चन्द, शुलिमछि वर्ष छ गन वना च्वना ? छ
मखनागु यवव दत । आ छाय् थन वयागु ?

वं लिसः बिल— खः महाराज ! जि छल्पोल या बौ महाराज

राजपरलोक जुसेंलि छथाय् गामे वना बुँज्या याना चवना ।
थाँ जित थव मनुखं दोंहया मुद्दाय् लाका राजदूत क्यना जित
थाँ छल्पोल याथाय् ब्वना हल ।

अले जुजुं धाल— मुद्दाय् लाका ज्वना महगु जूसा छ थन
बइ हे मखु ज्वी । छन्त मुद्दाय् लाका ज्वना हगु बेस हे जू ।
उर्कि छन्त नाप लाय् खन । थुलि धया जुजुं न्यन— छन्त
ज्वना हम्ह मनू गो ?

थव खः महाराज धका न्ह्योने क्यन ।

जुजुं न्यन— जिमि चन्द यात ज्वना हयाम्ह छ खः ला ?
“खः महाराज ।”

छाय् ज्वना हयागु ?

थवं जिम्ह निम्ह दोंह क्या लित मधुगुर्लि ज्वना हया खः
धका धाल ।

जुजुं गामणियाके न्यन— खःला छं वयाम्ह गोरु निम्ह पचे
याना ला ?

गामणि चन्दं जूगु खँ फुककं कन ।

जुजुं दोंह मालिक याके न्यन— छु छंम्ह गोरु सागले
(गोठे) ते हःगु मखंला ?

“मखं महाराज ।”

हानं जुजुं धाल— जि फुकक खँ स्यूम्ह व खँके फुम्ह जुया
चित आदासमुख धाइगु छं मस्यूला ? उर्कि मखुगु खँ ल्हाय्
मते । सत्य खँ ल्हा ।

थुलि न्यने धुनेवं— गोरु ते हगु खँ धाल ।

जुजुं धाल— गामणिचन्द छं गोरु जिम्मा मब्बूगुर्लि छंगु
गल्ती जुल । थव मनुखं दोहँ ते हगु खंक नं सीकं सीकं मखुगु
खँ लहात, उर्कि चन्द छ हे राजकर्मचारी जुया खंक नं मखु
धागुर्लि वयागु नं वया कला यागु नं मिखा लिकया ब्यु । दोहँ
छजोया २४ न्यीप्पयंगू असलिफ पुला ब्यु । थुलि आज्ञा जुया गोरु
थुवायात पिने छोया बिल ।

पिने वना गौरु थुवा नं बिचा यात— निम्हस्यां मिखा मदेका
न्यीप्पयंगू २४ असलिफ कयां छुयायत ? तुरत्त गामणि चन्द या
पालि भोपुया ख्वया धाल— जिमित दोहँया मू म्वाल । मेगु ध्यवा
नं कया दिसँ । बिन्ति धाय् जिमिगु मिखा छता ह्वै मते धया
बिस्युं वन ।

मेम्ह मनू दुहाँ वया जुजु यात बिन्ति यात— महाराज !
थव गामणि चन्द जिमि कलायात दा जक दाया मचा क्वकया
बिल ।

जुजुं गामणि याके न्यन— अथे यानागु खःला ?

गामणि जूगु खँ ब्याकं कना बिल ।

अले जुजुं व मनू याके न्यन— थव गामणि चन्द छिमि कला
यात दाया मचा क्वकया ब्युगुया प्रमाण बी फुला ?

वं मफु महाराज धाल ।

जुजुं धाल— आ छं छु धया च्वनागु ले छन्त छु माल ले ?

व मनुखं धाल— आ जित मचा पलिसा माल ।

अले जुजुं आज्ञा जुल— ए गामणि आ छं वया कला छेँ
यंका मचा छम्ह मदु तले तया, मचा छम्ह दतकि वया कला
वयातन्तुं लित बी यंकी ।

अले व मनू गामणि या पालि क्वे भोसुना जिमि कला छता
छं क्यास्यंके मते । बरु छन्त ध्यवा बी धया बिस्युं वन ।

अनं लिपा मेम्ह ज्वना हम्ह सल थुवा यात दुने सतल । वं
नं धाल— महाराज थव गामणि चन्दं जिम्ह सल यात अप्पां केका
तुति तोत्थुला बिल ।

जुजुं गामणि याके न्यन— अथे जूगु खला ?

गामणि जूगु खँ फुकं कन ।

खँ न्यने धुका जुजुं सल थुवा याके न्यन— छं सल यात
छक स्याना हति धयागु खःला ?

मधया महाराज धाल ।

जुजुं आज्ञा जुल— जिगु न्होने मखुगु खँ ल्हाय् मते । खगु
जक धा ।

अले वं धाल— सल स्याना हि धयागु खः ।

जुजुं आज्ञा जुल— गामणि चन्द, थं सल छक स्याना हि
धया नं मधया धाल उर्कि वयागु म्य त्वा ल्हाना व्यु । सलया मू
दोछि दां दरबारे हे कया पुला व्यु ।

अले सल थुवा म्य त्वा ल्हाइ धका ग्याना गामणि यात
घ्यबा नं बिया क्षमा फोना बिस्युं वन ।

अनं लिपा सुकू (पुलु) थाइम्ह मनूया काय् वया बिन्ति
याना धाल— महाराज ! थव गामणि जिमि अबु स्याम्ह ज्यान-
मारा खः ।

जुजुं न्यन— ए गामणि छं वया अबु स्याना ला ?

गामणि जूगु खँ फुकं कना बिल ।

अले जुजुं पुलु बंजा यात धाल— आ छं छु याय् मास्ते
वल ले ? छत्त छु मालले ?

वं धाल— जित आ जिमि अबु माल ।

जुजुं गामणि सःता धाल— थव यात अबु पलिसा माल हैं ।
सीम्ह अबु लिहाँ वइ मखुत । आ छं बया माँ ब्याहा याना छ्र
वया अबु जुया ब्यु ।

पुलु बंजा जजुया हूकुम जक न्यनेवं धाल— अहो जिमि
सीम्ह अबुया कुल धर्म स्यंके मते । जिमि माँया प्रतिवता स्यंके
मते बिन्ति घया घ्यबा विया बिस्युं बन ।

गामणि फुकक मुद्दाँ त्यागुर्लि लेले तातां जुजुयात बिन्ति
यात— महाराज ! ले नापलार्पि यकव सिनं प्रश्न न्यना हगु दु
छक न्यना बिज्याहुं । जुजुया अनुमति काय् धुनेवं ब्राह्मणं न्यंगु
प्रश्नं निसें कया फुकं कन ।

जुजुं ल्यूं नेनिसें प्रश्न या उत्तर बिया बिज्यात । हौषा
ब्राह्मण या न्ह्यस यात लिसः ।

ह्यापां ब्राह्मण याथाय् इले लाक हालीम्ह खा छम्ह दु । ष
खा हालेवं न्हापनं दना ब्राह्मणते वेद पाठ ब्वनीगु । उकि अबले

ब्रह्मक वेद लुमना च्वं । लोमना मवं । आ इमिथाय् च्वंम्ह स्खा
ई व्यो मदेक हालिम्ह जुल । व खा बाचा इले लासां हाली ।
द्वो तुइका नं हाली । बाचा इले खा हाली बले दना वेद पाठ
याइबले न्ह्यो मगागुर्लि वेद पाठ ब्व ब्वं न्ह्यो वया हानं द्यनान्तुं
छोइ । बाँलाक पाठ ब्वने मफु । द्वो तुइका खा हाली बले दना
वेदं पाठ ब्वने मलावं ज्या याय् मालीगु । पाठ कोचाय्क्य
मला । उर्कि वेद ब्वंलिसे फुककं लोमना वनीगु ।

ऋषिपिसं न्यना हगु प्रश्न या लिसः खः ह्लापा ऋषिपिसं
श्रमण धर्म पुरे याना कसिनध्यान यायगुली परिश्रम याना च्वनीपि
खः । आः श्रमण धर्म तोता पाप कर्म लगे जुया च्वन । विहार
(आश्रम) या फल फूल मिया भोजन प्राप्त याइगु अथवा दाता-
पित्तु फल बिया भोजन नाप हिला बला याना मिथ्या जीविका
माना च्वन । उर्कि अन फलफूल फाकुसे च्वना वंगु । ह्लापा
थेंतुं ऋषित धर्मात्मा जुया एकचित्त जुया श्रमण धर्म पाले
यात् धासा हाकनं फलफूल चाकुसे स्वाद दया वै । थज्यागु खँ
जुजुं फुककं स्यू धका ऋषितसें मस्यू । धव खँ कना बाँलाक
श्रमण धर्म पाले या धया ब्यु धका जुजुं हुकुम जुल ।

स्वंगूगु प्रश्न न्यना बोधिसत्त्व जुजुं आज्ञा जुल— इपि
नागराजात परस्पर ल्वा जक ल्वाना च्वंगुर्लि पुखुली लः बुलुसे
च्वना ध्याच जक थें जुल । इपि ह्लापा थें मिले जुया च्वंसा
हाकनं ल यचुसे बाँलाना वै ।

प्यंगूगु प्रश्न या लिस बिया धया बिज्यात— ह्लापा व वृक्ष
देवतां अन जङ्गले वइपि मनूतेत रक्षा याना च्वनीगु । उर्कि

मनूतसे बलि पूजा याना माने याय् हैंगु । आ रक्षा मयात् ।
थःगु कर्तव्य पालन मयात् । उकिं सुनानं पूजा मान याः मबल् ।
यदि ह्लापाथेन्तुं मनूतेत रक्षा यासा हानं लाभ दया वइ । जुजुं
थव फुकक खँ स्यु उकिं मनूतेत रक्षा याना च्वं धया व्यु ।

न्यागृगु प्रश्नया लिसः खः गुगु दोमोचाय् च्वना तितिर
क्लंग हालीगु खः । अन तःले तःगोगु धन घः स्वथुना तगु दु ।
व घः लिकया हिधका आज्ञा जुल् ।

खुगृगु प्रश्नया उत्तर । गुगु सिमाक्वे च्वना मृगं धाँय् नैगु
खः व सिमाच्वे कस्ति हापो दु । व हाप्वलं कस्ति कुतुं बोगु
धाँय् नया चाकुसे सागुलि मेथाय् च्वंगु धाँय् मसागु खः । उकिं
ने मफुगु खः । व कस्ति हाप्व कया जित नं व्यु, छन्त नं कया
यंकि । अले व मृगं मेथाय् नं धाँय् ने फै ।

सर्पया प्रश्न यात लिस विसे बोधिसत्त्व जुजुं धया बिज्यात्-
व सर्प च्वथाय् दुने जमीने धन प्वः सुचुका तगु दु । वं च
धनया रक्षा याना च्वन । व धनया लोभं व मायां नसा मा-
वनीबले मह चीत्यासां थाकुक मन्ह्यं मन्ह्यं पिहाँ वे मागु । नसा
माले धुंका धनया मायां मह तःत्यासां अपुक दुहाँ वने फु । वं
धन प्व छं लिकया हिधका गामणि यात हुकुम जुल् ।

ल्यासिम्ह मेजुया प्रश्नया लिसः । व ल्यासिम्ह मेजुया
माँ पिनि छें (थः छें) व भातया छेंया बिचे ल्यवो छम्ह दु ।
भात पिथाय् च्वंसा नं ल्यवो जक लुमना नुग खुल खुल मिना
च्वनां च्वने मफु । थःछें वने धका वनी बले ल्यवो नाप लोना
वनीगु । थःछें च्वंच्वनी बले नं ल्यवो लुमना मन मच्वं ।

भात याथाय् वनेगु धका थःछें धया वइ ल्यवो नाप न्हातले
च्चना भात याथाय् वनी । वयात धया ब्यु जुजुं वयागु कु
बानि फुकं स्यु । भात पिथाय् हे जक बाँलाक च्चं मखुसा जुजुं
ज्वना यंकि । जीवन सुखी ज्वी मखु, बाँलाइ मखु होश याना
च्चं धया ब्यु धका जुजुं हुकुम जुल ।

बेश्या या प्रश्न या लिसः । ह्लापां व रन्दी छम्ह मिजं याके
बैना काय् धुंका वयागु इच्छा पुरे मज्वीकं मेर्पिके बैना काइ
मखु । आ वं ह्लापां बैना कइ तयामेसित इच्छा पुरे मयासे लिपा
ध्यबा कया तया मेसिगु इच्छा पुरे याना इमान मदुगु ज्या
यात । उकिआः वया थाय् सुं मिजंत मवोगु । ध्यबा नं प्राप्त
मज्बूगु । यदि वं नियम बमोजिम ऋवःलकं वोलिसे इच्छा पुरे
याना थःगु कर्तव्य पालन यासा वयाथाय् मिजंत हानं वै । उकि�
व थःगु धर्म मतोतुस्य स्थिर जुया च्चं धा ।

दकसिबे ह्लापां यागु मुखिया यागु प्रश्न या लिसः । व गाँया
मुख्या ह्लापा धार्मिक बा न्याय पूर्वक मुहा व ल्वापु छिने याइगु
खः । उकिवयात मनूते साप यो । आपासिनं खुशी जुया
उपहार व कोस्थाली बी हइगु । उकिव साप बाँला थें धन
बयश दुः । आः व घूस नैम्ह जुल । अन्याय पूर्वकं दोषीतेत
निर्दोषी याना, डाका तेत सज्जन याना मखुथे न्याय याना
च्चन । उकिवयात हि मदुगु ल्वचं कमल पित्तं दुःख बिया
च्चंगु । यदि आः न ह्लापा थेन्तुं धार्मिक पूर्वकं घूस मनसे
न्याय पूर्वकं मुहा छिने याना बिल धासा ह्लापाथै मान सत्कार
दै । उकिवयात धया ब्यु धर्म पूर्वकं राज्य चले याना च्चंम्ह जुजु

दु । मनपरे सना ज्वी मते । धार्मिक पूर्वकं न्याय याना च्वं धका न्यंका व्यु ।

गामणि चन्दं जुजुयात् फुकसिनं धया हगु सन्देश वा प्रश्न न्यंकल । जुजुं बुद्धं लिसः बी थें बाँलाक बी धुनेवं गामणि यात नं यकव देक धन सम्पत्ति बिल । गाँ छ्यू नं बक्सीस बिल । अनं पिहाँ वना गामणि चन्दं ब्राह्मण विद्यार्थीं, तपस्वी, नाग-राजा, वृक्ष देवता पिन्त जुजुया लिसः कना तित्तिर ऊँ च्वनी-थाय् च्वंगु धन प्वः काल । अनं लिपा मृगया धाँय् नैथाय् सिमाय् च्वंगु कस्ति कया, जुजु यात बिया छ्वत । सर्प च्वनीथाय् च्वंगु दुमोचा नं स्यंका धन घः कया बिल । ल्यासिम्ह मेजु, वेश्या व मुख्या यात जुजुया सन्देश बिया आनन्दं फुर्तिसातं गामणि गामे वन । जिन्दगी भर याउँक जीवन हना सिना वन । आदास मुख जुजु नं दान आदि पुण्य कर्म याना परलोक वन ।

Dhamma.Digital

अब्भन्तर जातक

गौतम बुद्ध जेतवन विहारे विज्याना च्वंगु अवस्थाय सारिपुत्र स्थविरं बिम्बा देवी यशोधरा स्थवीरी यात अँयागु रस दान ब्यूगु कारणे थव बाखँ कना विज्यागु खः ।

गौतम बुद्धं बोधि ज्ञान लाना दकले ह्वापां धर्मचक्र प्रवर्तन याना विज्याय् धुंका वैशाली कुटागार शालाय विज्याना च्वन । अबले महाप्रजापति गौतमी न्यासः शाक्य कुमारीपि ब्वना बुद्ध याके प्रवज्या व उपसम्पदा (भिक्षुणीत्व) प्राप्त याना विज्यात । छुं दिन लिपा अपि फुकं भिक्षुणीत नन्दकोवाद सूत्र न्यना अरहत जुल ।

तथागत शास्ता श्रावस्ती च्वना विज्याबले राहुलमाता बिम्बा यशोधरा देवीया मती खँ जुल—जिमि स्वामी नं प्रव-जित जुया बुद्ध जुल । जि काय राहुल नं भिक्षु जुया अबुम्ह बुद्ध याथाय् च्वंवन । जि जक थव छेँया जाले छु च्वना च्वनेगु ? जि नं भिक्षुणी जुया श्रावस्ती वना सम्यक सम्बुद्ध यागु नं काय राहूल यागु नं न्ह्याबले ख्वा स्वया च्वने दै । थथे मती तया भिक्षुणी विहारे वना भिक्षुणी जुया आचार्य गुरुपि नापं श्रावस्ती च्वना बुद्ध व काय राहुल पिनिगु दर्शन याना भिक्षुणी विहारे बास याना च्वन ।

अले व राहुल कुमारं थः माँ यशोधरा देवी यात बरोबर
विचाः या वइगु जुया च्वन। थुकथं विचाः यावइ च्वंबले
छन्तु यशोधरा देवी प्वाः स्याका च्वन। उकि पिने वया राहुल
यात नाप ला वे मफुत। मेर्पि भिक्षुणीपि वया छलपोलया माँ
मफु धका कंवल।

अले राहुलं माँयाथाय् वना न्यन— माँ यात छु वासः माल
ह्वापा ह्वापा प्वा स्याइ बले छु यायगु ?

यशोधरां धाल— पिय पुत्र ! ह्वापा छेँ च्वना बले साख नाम
अँया रस मिले याना त्वने बले प्वाथे च्वंगु फे शान्त जुया ल्वे
लना वनीगु खः। आः भिक्षा वना जीविका याना च्वना। गतं
अँया रस प्राप्त ज्वी ?

राहुल कुमारं धाल— जि कुतः याय, फुसा अँया रस माला
हे धया पिहाँ बिज्यात। राहुल श्रामणेरया उपाध्याय गुरु
सारिपुत्र महास्थविर खः। आचार्य मोगल्लायन महास्थविर
खः। कका आनन्द स्थविर जुल। अबु भगवान बुद्ध हे जुल।

राहुल कुमार मेर्पिथाय् मवंसे सारिपुत्र भन्ते याथाय् वज्ञ
नुग मर्छि रुवा याना सुमुक च्वं च्वन।

अले सारिपुत्र भन्ते नं न्यना विज्यात—

राहुल ! छं छाय् नुगमर्छि रुवा याना च्वनागु ? छन्त छु
जुल ?

राहुलं धाल— खः भन्ते जिमि माँ यशोधराया प्वा स्याका
च्वन।

सारिपुत्र भन्ते नं न्यना विज्यात्— आ छन्त छु माला च्वन
ले ?

राहुलं धाल— खः भन्ते ! साख ल्वाक ज्यागु रस त्वने दुसा
प्वाः स्यागु लनी धका जिमि माँमं धागु खः ।

अले सारीपुत्र महास्थविरं भरोसा बिया धया विज्यात्—
राहुल धन्ना काय् मते छं थुगु बारे नुगः मछिका च्वने मते
छिमि माँयात छु मागु खः व प्राप्त ज्वी । कन्हे खुनु राहुल
च्वना सारिपुत्र महास्थविर श्रावस्ती देशे दुहाँ विज्यात् । राहुल
यात छ्यू धर्मशालाय् तया थः राजदरबारे विज्यात् ।

कोसल राजां सारिपुत्र भन्ते यात खनेवं लासा लाया स्वागत
याना फेतुकल । अबले हे जुजुया बगीचा नायो नं पाके जूगु अँ
हुगु जुया च्वन । अले जुजु थःगु हे ल्हातीं अँ ह्लाया साख
ल्वाक छ्याना अँया रस पात्रे जायक तया बिल । सारिपुत्र
महास्थविरं व अँया रस ज्वना राजदरबारं पिहाँ विज्याना धर्म-
शालाय् फेतुना च्वंम्ह राहुल कुमार यात बिया धया विज्यात्—

राहुल थ्व अँया रस यंका छिमि माँयात ब्यु ।

राहुलं ले तातां यंका यशोधरा देवी यात बिल । व त्वने
मात्रं राहुल माता स्थवीरी या प्वाः या ल्वे लन ।

जुजुया मती वन थौं सारिपुत्र भन्ते दरबारे सं च्वना भपा
बिमज्यास्य यंकल । वसपोलं थ्व अँया रस सुयात बिल ज्वी
ध्यागु सीक्यगु इच्छा याना मनू छम्ह ल्यू ल्यू छ्वया चिवा
कायक्य छ्वत ।

अले व मनू जुजु या आज्ञा कथं ल्यू ल्यू वना अँया रस
यशोधरा याथाय् थ्यंगु व त्वना ल्वे लंगु तक्क फुक्क खैं जुजु-
यात कना बिल ।

थव खैं न्यने धुंका कोशल जुजुं कल्पना यात यदि सिद्धार्थ
गौतम दरबारे च्वना च्वंगु जूसा चक्रवर्ति राजा ज्वीगु । यशो-
धरा महारानी व राहुल कुमार चक्रवर्तिया काय् युवराज कुमार
ज्वीगु । थव चक्रबाल छगूलि वयागु हुकुमे च्वनीगु । जिमिसं
नं सेवा याना वसपोलया आज्ञा माने याना च्वने मालीगु । आः
स्वः भिक्षु जुया जिमिगु भरे च्वना बिज्यागु । करपिनिगु
लिघंशा कया जीवन हना बिज्यात । उर्कि वसपोल पिन्तु
वास्ता मयासे गुण लोमंका च्वनेगु योग्य मजू । थथे मती
तया अबलेसं निसें हिंहिं साखले अँया रस मिले याना दाने
बी यंकल ।

सारिपुत्र महास्थविरं अँया रस दान कया विम्बा यशोधरा
देवी यात अँया रस ब्यूगु खैं भिक्षु संघया पुच्ले थ्यन । छन्दु
भिक्षुपिनी पुचः मुना सारिपुत्र भन्ते नं अँया रस त्वंका यशो-
धराया ल्वे लायका बिल धयागु खैं ल्हाना च्वं बले भगवान्
बुद्ध बिज्याना छुं खैं ल्हाना च्वनागु धका न्यना बिज्यात ।
जूगु खैं फुक्कं भिक्षुपिसं कंसेली थज्यागु घटना ह्लापा ह्लापा
नं जुया वंगु दु धका अतीतया खैं कना अबभन्तर जातक बाले
कना बिज्यात ।

ह्लापा ह्लापाया खैं खः । वाराणसी देशे ब्रह्मदत्त जुजु
राज्य याना च्वंगु अवस्थाय् बोधिसत्त्व कासि गामे ब्राह्मण कुले

जन्म काल । तधिक जुसेली तक्षशिलाय वना फुक्क विद्यां पारंगत ज्वीक सेका गृहस्थी च्वना बिज्यात । लिपा माँ बौ परलोक जुसेली ऋषि प्रवजित जुया हिमालये च्वना तपस्या याना अभिज्ञा व समापत्ति ज्ञान प्राप्त याना च्वना बिज्यात ।

वसपोलया ऋषि शिष्यपिं यक्व दु । फुक्क ऋषि गणया गुरु जुया यक्व वर्षतक हिमालये च्वने धुंका चि-पाउँ पालु सेंवनया निमित हिमालयं कुहाँ बिज्याना उखें थुखें चाचाहिला वाराणसी थ्यंका जुजुया बगीचाय् बास याना बिज्यात ।

अले ऋषि पिनिगु शीलया प्रभावं इन्द्रया आसन क्वात । थ्व छु जूगु धका विचाः याना स्वः बले अभिगु शील धर्मं धयागु सीका विचा यात आः छु याय् थुमिसं जिगु राज्य यात नापं धक्का याइन थुमित थन मतेगु मती तल । ह्लापां इपि च्वनेगु थाय् मदेका बी माल । इमित योग्यगु थाय् मदैबले चित्ते एकाग्रता मदया धर्मं स्यनी । अले जित आनन्द दै ।

छु याःसा जी धका मती तल । चान्हे महारानीया कोथाय् वना धा वन- न्ह्यलेला ज्वलेला थें च्वंक- हे महारानी ! यदि छु अब्भन्तर (अमृत) धयागु अँ नल धासा काय् मचा ब्बी । व मचा चक्रवर्ति जुजु ज्वी धका धाय माली । अले जुजुं पाके जूगु अँया निमित बगीचाय् छोया अँ कायक्य छोइ । अले जि फुक्क लौप याना बी । बगीचा नायो नं धा: वनी बगीचाय् अँ छ्वग हे मन्त । अले जुजुं न्यनी अँ सुना नल ? ऋषिपिसं नल धका अवश्य धाइ । थ्व खँ न्यना जुजुं ऋषिपिन्त दाया पितिना छोइ । थथे ज्वी बले व ऋषिपि अर्थे हे च्वने मफया मने

शान्ति मदेवा धर्म नाश जुया वनी ।

थथे मने खँ ल्हाय् धुंका बाचाइले महारानीया कोथाय्
वना न्ह्यलेला ज्वलेला थें च्वंक वना थथे धाल— मचा ब्बी तेका
महारानी अबभन्तर अँ नल धासा चक्रवर्ति ज्वीम्ह काय ब्बी ।
जुजुया योम्ह महारानी चक्रवर्ति जुजुया माँ ज्वी दै । व अँ माल
धका जुजुयात पिरे या ।

चान्हे म्हक्से म्हंगु खँ याना महारानी या न्ह्यो मवल ।
विचा यात यदि चक्रवर्ति ज्वीम्ह काय्या माँ ज्वी दुसा गज्यागु
गौरब व सम्मान दइ । माने याक्य दइ । उक्कि कन्हे खुनु जुजु
सवारी जू वले म्ह मफु पह याना सुंक द्यना च्वन । न्ह्यावले
थें लुखाय् थ्यंक केटिपि ब्बना महारानी च्वंच्वंगु मखना जुजु
केटीतेके न्यन—

महारानी गो ले ?

लिसः खः— महाराज, महारानी म्ह मफु । शयनागरे सं
गोतुला च्वन ।

जुजुया मन मच्वन याकनं दुने वना नुग मर्छि पह याना
माया याना लिक्क फेतुना न्यन— देवी ! छन्त छु जुल ?
छन्त छु यासा जी ? सःपि वैद्य ब्बना हेला ?

महारानी धाल— महाराज जित छुं जूगु मखु । जिगु
ल्वे वैद्य वासलं थीगु मखु । तर जित छगू इच्छां दुःख बिया
च्वन ।

जुजु न्यन— जि योम्ह रानी छन्त छु माल ? धा धागु तक

पुरे याना बी ।

महारानीं धाल— महाराज ! जि अब्भन्तर (दुने च्वंगु) अँ
नें मास्ते वल । थव अँ ने मदुसा जि म्वाइ मखुत ।

महाराजं न्यन— थव अब्भन्तर अँ गन दु ले ?

महारानीं धाल— गन दै मस्यु ।

जुजुं धाल— छन्त व अँ हया वीगु जुल । धन्ना काय् म्वा
धका भरोसा बिल ।

जुजु राजसिंहासने च्वना मन्त्रीगण मुंका धाल— हे मन्त्रीपिं
महारानीया अब्भन्तर अँ नेगु इच्छा जुल, आ छु यायगु ?

मन्त्रीपिं बिन्ति यात— महाराजं ! अँया ज्वाँया बिचे
च्वंगु अँ यात अब्भन्तर अँ धाइगु खः । बगीचाय् च्वंगु अँया
ज्वाँया बिचे च्वंगु अँ कया महारानी यात बिया बिच्याहुं
महाराज ।

जुजुं तुरन्त अज्यागु अँ बगीचाय् वना कया हति धका
मनूत छ्वया बिल ।

इन्द्रं बगीचाय् अँ नया तःथें च्वंक मदेका ते धुंकल । अँ
काय् त वंपि मनूत बगीचाय् चाचाहिला स्वत नं अँ मखन ।
जुजुयात अँ मदु धावल ।

जुजुं न्यन— अँ सुनां नल ?

फुकसिनं अपुक धाल— ऋषिपिं नया बिल ।

थ खँ न्यनेवं जुजुया तँ पिहाँ वल । अथेसा अन च्वंपि
ऋषितेत दाया पितिना छो धका हुकुम जुल ।

जुजुयागु आज्ञा दसेंलि छु मानि दाय् फक्को दाया पितिना
छोत । अले इन्द्रया इच्छा पुरे जुल ।

महारानी धासा विचे च्वंगु अँ ने मदुतले यात दने मखु
घका गोतुला हे च्वन ।

जुजुया छुयाय् छुयाय् जुल । मन्त्री ब्राह्मणपि सःता
मुँका अब्भन्तर (विचे च्वंगु) अँ मेशाय् गन दै घका न्यन ।

ब्राह्मण मन्त्री पिसं धाल— महाराज, अब्भन्तर अँ घयागु
देवतापिसं जक नैगु खः । व अँ हिमालये वह यागु गुफाय् दुने
हे जक दु घागु न्यना धाल ।

अथेसा अन च्वंगु अब्भन्तर अँ सुनां क्या हे फै घका जुजु
न्यन ।

मन्त्रीपिसं धाल— महाराज, अन मनूत सुं हे वने फै मखु ।
की दरबारे लहिना तयाम्ह सुगा छम्ह हे जक वने फै । वयात
हे छ्वे माली ।

अबले जुजुया दरबारे तःधिक थें बलाम्ह भाय् स्यूम्ह थथ्
स्वया ज्या याय् सम्ह सुगा छम्ह दु । वयात सःता जुजुं धाल—
स्व सुगा छन्त जिआ आदर व माया याना लुँया पंजले तया, लुँया
थले तया नका त्वंका पाले याना तया । चाकुक साखति त्वंका
साकक ताय् नका तया । आ छं नं जिमिगु ज्या छगू याय्
मागु मौका वल ।

सुगां न्यन— महाराज जिछुयाय् माल ?

महारानीया अमृत अँ नेगु इच्छा याना च्वन । व अँ धासा

हिमालयया कापिइ दुधागु न्यना । अन मनूत वना मावने फै
मखु । उकि आ छ अन वना अमृत अँ क्या हे माल ।

सुगां क्या हया बी महाराज धका वचन बिल ।

अले जुजुं सुगा यात लुँयागु थले तथा चाकुगु ताय् नका,
साखति त्वंका सच्छिक दायका तःगु चिकनं पपूती ब्बीका थाका
क्ष्यालं आकाशे ब्बेका छोत ।

व सुगा व्वया वना मनूतेगु देश नागे याना हिमालयया
ह्लापांयागु पर्वतया कापि च्वंपि सुगा तेथाय् वना अब्भन्तर व्यागु
दिव्य अँ गन दु धका न्यन ।

अन च्वंपि सुगा तसें धाल— भो पासा जिमिसं व अब्भ-
न्तर दिव्य अँ गन दु धका मस्यू । हिमालयया निगूगु पर्वतया
कापिइ च्वंपि सुगातसें स्यू थें च्वं धाल । थुकथं न्याबः खुबः
या दुने पर्वतया कापी च्वंपि सुगा ते थाय् थ्यन । अनं नं मस्यू
धाल । न्हेबगु पर्वतया कापिइ च्वंपि सुगातसें धाल— फलनागु
वहया पर्वतया कापी दु धका निश्चय याना धाल ।

दरबारे च्वंम्ह सुगां धाल— जि वहे अमृत अँ काय् धका
वयाम्ह खः । कृपा तया जित अन यंका व अँ क्या बी फुला ?

अन च्वंपि सुगा तसें धाल— हे पासा व अब्भन्तर (अमृत)
अँ धयागु चातुम्हाराजिक मध्ये वेस्सवण धयाम्ह जुजुं नइगु
फल खः । अन वना का वने फै मखु । व अँमाया क्वं निसें
च्वे ध्यंक न्हेबः नं यागु जालं खुया तगु दु । कोटी (करोड़)
कुम्भण्ड धयापि राक्षसत पा तया तगु दु । अमिसं खन कि छ

बचे जीर्णु वाका नं ते म्वाः । अन छ्वाखेरं कल्प मी च्यानो
अवीचि नर्क थें ग्यानापुसे च्वं । प्राणया माया दुसा अन वना
सी वनेगु मती ते मते । अन च्वंपि सुगा तेके अन वनेगु आँट
मखना दरबारी सुगां धाल-

छिपि वने मछासा जित लैं जक क्यना व्यु ।

इमिसं धाल—आमथे धासा ला लैं क्यना बी हे वी ति । स
थनं फलनाथाय् वना अनं थथे थे हुं धका लैं क्यना बिल ।

अन च्वंपि सुगातसें क्यंगु अनुसारं वना च्वच्वं अँमा
खन । वहनि मजूतले छथाय् सुला च्वन ।

चान्हे पा च्वंच्वंपि राक्षसते न्ह्यो वेका च्वंबले अब्भन्तर
(अमृत) अँमा या क्वे वना क्वं होतं विस्तारं थाहाँ वनेत सं
बले नैं या जाले पपु तक्यना किरि किरि सः वल । अलै
राक्षसत दना स्वः बले सुगा खन । अँ खुया न वोम्हु छ्वाना
ज्वना दण्ड बीर्णु ग्वसा ग्वल ।

छम्हस्यां धाल—थव सुगा यात म्हुत्वी तया स्वाराकक लुना
छ्वेगु का !

मेम्हसिनं धाल—थव सुगा यात ल्हाते तया ब्बींचा स्याय
बुबुस्याना स्याना बीर्णु का ।

हानं छम्हस्यां धाल—थव अँ खुै यात म्ह बाफला थला
मी छुया नेगु का ।

सुगां थुलि मछि ग्यानापुसे च्वंगु खै न्यन्त नं म्वाः
पि भक्तासे सग्यासे न्यन्त—

भो राक्षस देव, छिपि सु ?

राक्षसतसें थाल— जिपि वेस्सवण महाराजया सेवक खः ।

सुगां धाल— भो पासापि ! छिपि नं छम्ह जुजुया सेवक खः ।

चिनं छम्ह जुजुया सेवक खः । जित बाराणसीया महाराजां अब्भन्तर अँया लागी छोया हणु खः । जि वहे जुजुया कारणे प्राणया माया मतसे थन वयाम्ह खः । सुनां थः माँ—बौ व मालिक या लागी प्राण त्याग याय् फै व देवलोक थ्यनी धका धया तणु दु । उकि जि नं थव पशु योनि तोता देवलोके हे थ्यनीगु ज्या याना च्वना । उकि जित छिमिसं स्याना नइ धका ग्वायमागु हे छाय् ? जित ला हर्ष व सन्तोष हे दु ।

सुगाया बाखं न्यना राक्षसते मन प्रसन्न जुया मती तल थव सुगा ला धर्मया चेतना दुम्ह खः । थज्योम्ह सुगा यात स्याय् मत्यो धका मती तया तोता धाल—

भो सुगा ! छ जिमिगु ल्हातं मुक्त जुल । छ माथाय् हुँ ।

सुगां धाल— जि थन थ्यंक वयागु साप दुःख सिया खः । उकि जित सित्ति छोय् मते । जित अब्भन्तर (अमृत) अँ छग कुपातया ब्यु धका फवन ।

राक्षसतसें धाल— भो सुगा छन्त अँ छग बीत छुं थाकुगु मखु । तर थव सिमाय् च्वंगु अँ फुकक ल्या खाना तःगु जुल । छव अँ पा जुलकि जिमिगु प्राण वनी । वेस्सवण जुजुं छक तम्ह स्वइ बले जिपि ला न्ह्याउंक छुया तःगु नपाताय् हामो कि दु जिपि करोड राक्षसत नाश ज्वीगु । उकि अपशोच छंग श्रति जिमिगु श्रद्धा (सहानुभूति व दया) दुसां छन्त छुं बी

मफु । तर प्राप्त ज्वीगु थाय् जिमिसं छन्त कना छ्वे ।

सुगां धाल—जित न्ह्यामसिनं ब्यूसां, न्ह्याथासं जूसां माला
च्वंगु फल खः । प्राप्त ज्वीगु थाय् जक क्यना ब्यूसां जिगु
लागी तःधंगु वरदान खः ।

राक्षसतसैं धाल—थव हे वहया पर्वतया कापी जोतिरस
धयाम्ह तपस्वी छम्ह दु । व ऋषि यज्ञ होम पूजा याना कञ्चन
पति कुटोचाय् च्वच्वंगु दु । व तपस्वी धासा वेस्सवण महा-
राजया भक्ति याना तम्ह जुया च्वन । उक्ति वेस्सवण महाराजां
ह्लि प्यंगः अँ दान याना च्वंगु दु । छ व ऋषी याथाय् हुं अले
छन्त अँ प्राप्त ज्वी ।

व सुगा व ऋषी याथाय् वना वन्दना याना छखे लिक्क
फेतुना च्वन ।

ऋषीं न्यन—छ गनं वयाम्ह ?

सुगां धाल—वाराणसी देशं वयाम्ह !

ऋषीं न्यन—छाय् वयागु ले ?

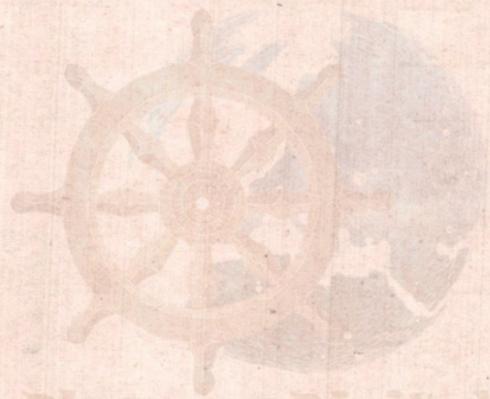
सुगां धाल—जिमि जुजुया महारानीया दिव्य अँ ने मास्ते
वल । उक्ति व अँमा दुथाय् वयागु । तर अन च्वंपि राक्षस तसें
बीमछा—छपिन्थाय् वना का हुं धागुलि जि थन वयागु खः ।

ऋषीं धाल—एसा छन्त व अँ प्राप्त ज्वीगु जुल पलख
फेतु । ई ज्वीवं प्यंग अँ थ्यंके हल । ऋषीं निगः अँ नया
विज्यात । छगः सुगा यात न धका विल । वाकि छगः अँ
खिपतं चिना सुगाया गःपते कोखायका विया हुं धया विदा-
विल ।

[६०]

सुगां व अँ हया महारानीयात विल । महारानीं व अँ
नया मनया इच्छा पुरे यात । तर व अँ नया काय मचा दुगु
मखु । अँ नेगु इच्छा जक पुरे जुल ।

Dhamma.Digital

Dhamma.Digital

लेखिकाया मेमेगु सफूत

१) बुद्धया छिनिगु विपाक	१२) बुद्धया अन्तिम यात्रा-१
२) अभिधर्म भाग-१	१३) बुद्धया अन्तिम यात्रा-२
३) मेत्री भावना	१४) त्रिरत्न गुण स्मरण
४) श्रद्धि प्रातिहार्य	१५) परित्राण
५) पञ्चनीवरण	१६) बौद्ध प्रश्नोत्तर
६) भावना	१७) कर्म
७) बुद्धधर्म	१८) मति भिसा गति भिनी
८) एकताया ताःचा	१९) शाक्यमुनि बुद्ध
९) प्रेमं छु जुइ ?	२०) लक्ष्मो द्यो
१०) कर्तव्य	२१) अभिधर्म भाग-२
११) मिथा	

मुद्रक : 'शाक्य प्रेस', ओम्बहाल, काठमाडौं। फोन १३६०४